

PRESS CLIPPING

Четвртак 01.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИЦЕ ИЗБАЦУЈУ НА УЛИЦУ

Правда, Датум : 1.3.2012, Страна : 7

БЕОГРАД - Породица Стојисављевић, која је већ двадесетак година смештена у неформалном колективном центру за смештај избеглица у Пионирском граду на Кошутњаку, пре двадесетак дана добила је налог Првог основног суда да се до 1. марта у подне исели из принудног смештаја. Стојисављевићи су, тврде, једна од три породице које су добиле решење Града, и то без права на жалбу.

Босиљка Стојисављевић, стара 76 година, којој је решење упућено, једва је покретна, јер се већ годинама опоравља од последица можданог удара. Са њом живе син Никола и кћерка Љубица, који не знају куда да иду и шта да раде са болесном мајком ако заиста буду избачени на улицу.

Нећемо у контејнер

- Ми смо 1991. године избегли из Лике, из Госпића, и отада смо смештени овде. Ја радим, док мој брат чува мајку, коју не смемо да остављамо саму, јер је готово непокретна и не може да брине о себи - прича Љубица Стојисављевић, док старица Босиљка слеже раменима и понавља: „Ја не знам где ће они са мном.“

- На налог за иселење који смо добили немамо право жалбе, и не знамо шта да радимо. Ја нисам рођена, нити сам икада живела у контејнеру, па нећу ни сад - огорчено каже Љубица, и напомиње да је у згради у којој Стојисављевићи живе смештено укупно шест породица, а да су, према њеним сазнањима три добиле налог за иселење. Један је био упућен човеку који одавно више и не борави у тој згради, а породицу која је добила трећи налог нисмо затекли у стану.

Обећали им смештај

У Београду тренутно постоји 21 неформални колективни центар за смештај избеглица, у којима живи више од 1.000 људи. Центар у Пионирском граду пре само десетак дана посетио је заменик градоначелника Милан Кркобабић, који је станарима донео помоћ у виду пакета хране, ћебади и средстава за одржавање хигијене.

Том приликом Кркобабић је подсетио да Град Београд намерава да расели преостала три формална центра за смештај избеглица, а потом и 21 неформални, али под условом да најпре расељенима обезбеди радна места и кров над главом. Кркобабић је напоменуо и да ће наредних дана у станове у Великом Мокром Лугу бити усељено 20 избеглих и расељених породица, а да се после тога наставља са збрињавањем, и то углавном у сеоским домаћинствима по рубним крајевима престонице. До закључ ења овог броја покушавали смо да од Милана Кркобабић а добијемо објашњење за иселење породица из Пионирског града, али он није одговарао на позиве.

Антрфиле : Полиција надгледа

Љубичин брат Никола напомиње да их већ неколико дана посећује полиција, која проверава да ли су спремни за иселење.

- Не знам шта хоће од нас. Можда сумњају да имамо оружје, будућ и да је доста избеглица са собом са ратиш та донело наоружање - нагађа Никола Стојисављевић, и додаје да би се лако одрекао станишта у неформалном центру и сналазио се само да није тешко покретне мајке.

НЕИСТИНА У СЛУЖБИ ДНЕВНО-ИЗБОРНЕ ПОЛИТИКЕ

Данас, Датум : 1.3.2012, Страна : 8

РЕАГОВАЊЕ :Поводом текста „Линта сматра да је реч о политички мотивисаном нападу“

У вашем броју од уторка 27. фебруара објавили сте текст под насловом „Линта сматра да је реч о политички мотивисаном нападу“ који представља класичну предизборну манипулацију и злоупотребу. Аутор текста наводи, цитирам „демолирали су јуче ујутро ауто..“, „затекао кола са разлупаним стаклима“... „политички мотивисани напад“...“ претње упућене од Комесара за избеглице РС“...

Па да кренем редом:

Није демолиран ауто, већ разбијено задње стакло. Дакле, није он затекао кола са разлупаним стаклима, већ једним стаклом. Реч је о нажалост учесталом ситном криминалу масовног разбијања задњих стакала ради крађе сета за Прву помоћ (у овом случају актен-ташне) што сваки грађанин (полиција посебно) зна. Каква је ту политичка позадина? Опет неистина у служби дневне-изборне политике.

Сложићете се са мном да се политички напади изводе паљењем кола, бомбом или тоталним демолирањем аута, зар не?

Пошто сам директни судионик састанка удружења избеглица и њихових представника у КИРС-у, дужан сам због себе, јавности и наше организације која је респектабилна да јавно кажем да је комесар за избеглице РС тада изјавио да сва удружења која се укључе у политичку кампању на начин да потписују коалиције и савезе са било којим странкама (у овом случају са СНС-ом), не могу и неће имати исти статус као пре јер постају политички инструмент странака, што је противно свим конвенцијама и повељама УН-а о избеглицама. То је речено! О каквим претњама прича г-дин Линта? Па изгледа да је малтене комесар наручио да г. Линти разбију задње стакло од аута крај којег је ставио „на изволте“ актен-ташну! Дакле опет манипулација. Сет неистина или преувеличаних чињеница су, надамо се, несретно упаковане да се од г-дина Линте направио српски Нелсон Мандела као једини и неприкосновени борац за права избеглица и прогнаних лица што је у најмању руку смешно.

Наиме, г-дине уреднице, постоји низ удружења у Србији као што су Регионални одбор за помоћ избеглицама Војводине, Центар за комуникацију „Правда“, Асоцијација избегличких удружења, Заједница Срба Хрватске и БиХ, Савет избеглица итд. која су много бројнија, утицајнија и не подржавају коалиције избеглица са било којом странком, па ни са СНС-ом и не желе бити монета за било чију предизборну трговину.

Драган Секуловић, председник УО Центра за комуникацију „Правда“

НА ПРАГУ ПОМОЋ У КУЋИ

Дневник, Датум : 1.3.2012, Страна : 9

ЕУ ФИНАНСИРА ГРАДСКИ ПРОЈЕКАТ СА 111.160 ЕВРА

Новом Саду је одобрен пројекат из области социјалне инклузије, под називом „Home Care Services in Novi Sad“, који ће се реализовати у партнерству са Центром за социјални рад и Новосадским хуманитарним центром, саопштавају из Градске куће. Вредност пројекта је 111.160 евра, а финансира га Делегација Европске уније у Републици Србији кроз пројекат Унапређење права и запошљавања и животних услова избеглих и расељених лица у Србији.

Пројекат ће трајати 13 месеци, а реализоваће га Градска управа за социјалну и дечију заштиту у сарадњи са наведеним партнерима.

Пројекат предвиђа успостављање тима Службе помоћи у кући, што подразумева селекцију, тренинг и организацију функционисања тима, пружање услуга кућне неге и помоћи циљним групама у Новом Саду.

Циљ пројекта је допринос процесу интеграције избеглих лица и интерно расељених лица у Србији и њиховом једнаком учешћу у друштву. Намера је да се унапреде капацитети за самосталан живот најугроженијих избеглих лица, интерно расељених лица и локалног становништва, чиме ће се допринети решавању егзистенцијалних проблема угрожених грађана у Новом Саду.

У ЗАМЦИ ДРЖАВНЕ ПОМОЋИ

Преглед, Датум : 1.3.2012, Страна : 5

Интерно расељена лица с КиМ-а у незавидном положају

Биљана Љубисављевић, Ниш

Интерно расељена лица са Косова и Метохије и даље су веома рањива категорија, са далеко већим процентом незапослених од домицилног становништва, показали су резултати истраживања „Расељени на тржишту рада у Србији“ које су урадиле невладине организације Фонд за развој економске науке и Група 484.

Подаци овог истраживања говоре да стопа незапослености међу интерно расељеним особама износи чак 36 одсто, док је стопа запослености свега 34,4 одсто. На презентацији резултата истраживања у нишком Медија центру, активиста Групе 484 Синиша Воларевић изјавио је да су расељени у Србији, а процењује се да их има скоро 206.000, у неповољнијем положају на тржишту рада од других категорија становништва, што за последицу има њихов лошији животни стандард.

„Истраживања су показала да интерно расељена лица много чешће раде у неформалном сектору, односно у сивој економији, као и на привременим и сезонским пословима, а зарада коју остварују углавном је испод просечне или чак и испод минималне зараде. Расељена лица такође много дуже чекају на запослење у односу на домицилну популацију“, изјавио је Воларевић и објаснио да је истраживање „Расељени на тржишту рада у Србији“ урађено како би биле подстакнуте одређене промене у националним и локалним политикама и подстакнуто запошљавање интерно расељених особа. Према Воларевићевим речима, истраживање је показало да се расељеничке породице углавном ослањају на привремену накнаду за расељена лица која од 2007. године износи 8.500 динара.

„Привремена накнада чини две трећине свих социјалних трансфера које примају лица која су у Србију дошла са КиМ, а за 30 одсто породица она чини више од половине укупних прихода. Упркос томе што је за велики број породица привремена накнада главни извор прихода, она их управо држи у замци неактивности и сиромаштва. Корисници привремене накнаде су формално запослене особе и не могу да легално обављају привремене или повремене послове, а као последицу тога имамо то да 24 одсто корисника привремене накнаде ради у сивој економији.

Накнада је такође узрок неактивности расељених лица. Она нису мотивисана да почну да раде, а 45 одсто анкетираних каже да би могло да се запосли, али неће, јер ће изгубити привремену накнаду и доприносе за здравствено и пензионо осигурање“, објаснио је Воларевић. Он је истакао да су све анализе показале да је привремена накнада за расељена лица лоше осмишљена мера и да је треба постепено укидати.

„Средства за исплату накнаде треба преусмеравати ка финансијским програмима који омогућавају запошљавање и samozapošljavanje корисника накнаде. Ови програми

могли би да буду организовани на начин да корисници накнаде који се запосле у оквиру овог програма, као и њихови послодавци, у одређеном периоду буду ослобођени пореза на зараде, а да се доприноси исплаћују из средстава из којих је исплаћивана привремена накнада. На тај начин, могли би да се финансирају доприноси на зараде у износу до 40.000 динара. Потребно је такође укинути праксу која онемогућава да се корисници привремене накнаде укључе у активне мере финансијске подршке samozапшљавању, као што су субвенције или старт-уп кредити. Кориснике накнаде никако не би требало издвајати из саветодавних и едукативних програма Националне службе за запшљавање, чак би примање привремене накнаде требало условити учешћем у програмима саветовања и обуке, јер ће се тако повећати шансе тих лица за проналажење посла“, рекао је Воларевић и додао да интерно расељена лица, у односу на домицилну популацију, показују знатно нижи ниво познавања вештина које се често траже за посао, а то су страни језик, рад на рачунару и возачка дозвола.

ВИШЕ ДИЈАГНОЗА ОД ГОДИНА

Вечерње Новости – Србија, Датум : 1.3.2012, Страна : 31

ХОЋЕ ЛИ ДВОЈЕ ТЕШКО ОБОЛЕЛИХ МАЛИШАНА ИЗ СЕЛА ЛИПОВАЦ УСПЕТИ ДА ОТПУТУЈУ ПО СПАС У РУСИЈУ

Оливера и Славиша Јовић, избеглице из Подујева, не одустају од борбе за своју децу

КРУШЕВАЦ - Као да оживљени из тешко „рањеног“ Подујева, из којег су избегли 1999, нису били довољни, Оливеру и Славишу Јовић и далеко од породичног огњишта стизале су нове невоље. Њихов данас једанаестогодишњи син **Божидар**, наиме, рођен је без целих крста (!) и са чак девет дијагноза, међу којима је и атрофија оптичких нерава у оба ока. А две године млађу ћеркицу **Бранку**, патуљастог раста, „напао“ је и невероватно редак, „тетерод корд синдром“ на кичми, па је и њој потребна хитна операција.

Породица Јовић, која пола живота своје деце провела на клиникама у Београду и Нишу - по савету овдашњих лекара, посебно за **Бранку** - покушава да сакупи новац за лечење деце у Центру за ортопедију и трауматологију „Илизаров“ у Русији.

Драгоцену помоћ пружају им учитељице Светлана Лазић и Нада Ђурић, покретачи хуманитарне акције у ОШ „Нада Поповић“, у којој мали Јовићи похађају четврти и други разред...

- Бранки је кичма почела драстично да се криви, а највећа опасност прети од такозваног кончића, који може да се залепи на стуб и ногама причини трајну штету - објашњава мајка Оливера.

- **Речено нам је да би неурохируршки захват и метало конструкција кичме трајали два дана, без престанка, али су неопходни како би Бранка могла да хода и, касније, буде самостална.**

Опет, мали Божидар готово је медицински феномен. Иако су лекари прогнозирали да са „агенезијумом сакрума“, без крста, има минималне шансе да прохода - после три и по године - мали херој и то је успео!

- Сину су четири пута оперисали стопала, јер од колена наниже готово да нема мишиће и не може да помера прсте, а хируршки захват на бубрезима био је нужен зарад њиховог очувања - наставља пожртвована мајка.

- Ако сакупимо новац, много би нам значило да и њега поведемо у Русију, да га тамошњи лекари прегледају и предложе нам шта даље.

Глава породице, Славиша Јовић, вели како су се он и супруга договорили да Оливера заснује радни однос у дому „Јефимија“, а да он остане у кући, те да брине о деци. С обзиром на то да их свакодневно одвози до школе и помаже око књига, а често мора и да их носи на леђима, домаћин, једноставно, не би могао било где да ради...

Иначе, брат и сестра се лепо слажу, вредно уче и добри су ђаци. Иако су им хендикепи бројни, родитељи су се изборили за то да похађају редовну школу, што им другари из клупа посебно олакшавају. А слога је видљива и у породичном дому: док их отац и мајка спремају за наставу, Божидар нам показује уредне домаће задатке, а Бранка - цртеж. На њему, дрвеним бојицама, исцртан пут до Русије, уз објашњење: „Овде идемо бата и ја, да оздравимо“!

Антрфиле : РАЧУН ЗА ПОМОЋ

НА наменски рачун Јовића, у Комерцијалној банци, број 205-9011004556490-05, људи добре воље уплатили су око 25.000, племенити родитељи ђака ОШ „Нада Поповић“ сакупили су 200.000 динара, а још толико износио је приход са хуманитарне утакмице ветерана ФК Напредак и ФК Партизан. Иначе, за Бранкину операцију и Божидаров преглед потребно је најмање 20.000 евра.

ДОМ

ПОСЛЕ голготе Срба на Космету, Јовићи су пребегли најпре у Куршумлију, а онда - у потрази за бољим животом - дошли до Липовца поред Крушевца, где живе у недовршеној кући једног рођака.

PRESS CLIPPING

Петак 02.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ОДЛОЖЕНО ИСЕЉЕЊЕ СТОЈИСАВЉЕВИЋА

Правда, Датум : 2.3.2012, Страна : 6

„ПРАВДА“ УКАЗАЛА НА ПРОБЛЕМ ИЗБЕГЛИЦА

БЕОГРАД - Исељење породице Стојисављевић из неформалног центра за смештај избеглица у Пионирском граду, по Решењу којим Град налаже да напусте стан 1. марта у 12 часова, одложено је после писања „Правде“ до даљег, а на иницијативу директора Пионирског парка, Мирослава Лазовића.

О Решењу које је пристигло на име Босилке Стојисављевић, једва покретне старице, која би са сином Николом и кћерком Љубицом остала без крова над главом ако би се тај налог заиста спровео, „Правда“ је писала јуче. Реч је о избеглицама из Лике, које у том неформалном центру живе од 1991. године.

Директор Пионирског парка, Мирослав Лазовић, објашњава да су они једна од многих породица које живе у Пионирском парку и које су добиле Решење о исељењу, али ипак и даље ту живе.

Спорови о њиховом исељавању трају и по петнаест година, а многим су нуђена различита решења стамбеног питања, која они нису прихватили. Нисам за то да се људи избацују одавде, док се не нађу појединач на решења за сваку породицу, али морам да подсетим да сви тренутно живе о трошку Пионирског парка, који за све њих плаћа комуналије - каже Лазовић.

Никола, син Босилке Стојисављевић, прексиноћ је приведен јер је претио да ће „бити крви ако неко покуша да га исели“ и да ће повредити себе, своју мајку или неког трећег. У МУП-у објашњавају да ће Стојисављевић у року од 48 часова од тренутка хапшења бити пуштен, и да ће против њега бити поднета кривична пријава.

И ПАРАЋИН СПРОВОДИ ПРОЈЕКАТ СОЦИЈАЛНЕ ИНКЛУЗИЈЕ

Данас, Датум : 2.3.2012, Страна : 21

Параћин - Општина Параћин једна је од 25 општина у Србији у којој је почела реализација пројекта социјалне инклузије избеглих и интерно расељених, финансиран средствима Европске уније. Општина је за пројекат добила око 73.000 евра. Посао геронтодомаћице добиће 14 жена са евиденције Центра за социјални рад у Параћину, међу којима је 10 избеглих и расељених.

Према речима секретара Скупштине општине Параћин Татјане Жикић, пројекат траје 13 месеци, а геронтодомаћице ће од маја до краја фебруара 2013. године обилазити око 80 старих особа у сеоским срединама које су социјално угрожене или без адекватне породичне бриге.

У Београду су 28. фебруара министар рада и социјалне политике Расим Љајић и шеф делегације Европске уније у Србији Венсан Дежер уручили представницима 25 општина бесповратну помоћ од 2,6 милиона евра за пројекте социјалне инклузије избеглих и расељених у оквиру програма који ће финансирати ЕУ. **Те општине су добиле од 41.000 до 133.000 евра и већина пројеката се односи на кућну негу и помоћ особама са инвалидитетом. Кроз пројекте ће бити запослено скоро 150 особа које ће проћи неопходну обуку.**

ЖИВОТ У ЈЕДНОЈ ПОРЦИЈИ

Вечерње Новости, Датум : 2.3.2012, Страна : 13

НАРОДНА КУХИЊА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ У БЕОГРАДУ, УТОЧИШТЕ ЗА ГЛАДНЕ И ЗАБОРАВЉЕНЕ

У кухињи дневно послуже 130 топлих obroka. Обезбеђена помоћ лекара и правника

ОСТАЛО је још десетак минута до отварања кухиње, а пред вратима је већ педесетак људи који чекају свој спасоносни тањир варива и комад хлеба.

Стрпљиво, као да нису гладни. Пропуштају старије од себе.

- Не сликај ме, молим те - чује се из реда.

Ово је кухиња СПЦ, у Београду, улица Француска, број 31.

У њој изгубљени погледи, готово опипљива несреће, усуд... Племенитост оних који помажу, а много их је, држи их у, каквом-таквом, животу. Шаљу предузећа и појединци на ову адресу храну, од које зависи голи опстанак ових људи.

У првом сату поделе obroka, смењују се у невеликој просторији највише по тридесеторо несрећних људи: избегли и расељени, бескућници, млади брачни парови без посла...

- Из Бијеловара сам, дошла оне 91. године. Имали смо, тада, код теткине бабе стан. То су нам узели. Ко? Ма шта знам, само су нас избацили на улицу: мог болесног сина и мене - говори Босанка Бјеловац (76). - Још нам је остао овај тањир варива, хлеб и топлота ове кухиње.

Два сата трају смене гладних људи. За та два сата подели се око 130 obroka. Миришу obroci, мирише сиромаштво и незнање. За неке од ових невољника - незнање и сиромаштво су трајни.

- Прогласили су ме неурачунљивим у мојој фирми. Када је фирма почела да пуца, тада сам и ја стварно пукао. Нико ме више неће - казује Р. Б. - Сам сам на свету. А Београд је мој град. Ту сам рођен, ту сам до ове славе доспео. Где спавам? На Железничкој станици! Има нас тамо... барем шездесетак, што у вагонима, што онако, по перонима и пред шалтерима. Црква ме прихватила. Пре тога нисам био верник.

Бацио је торбу, препуну папира. Ту је његов прошли живот. Разна решења, представке, писма надлежнима, молбе.

- Ја сам Настић, из Липљана, имам 47 година. Био сам тамо где више ништа немам. Све моје, сада је туђе. У фабрици „Лименка“, рекао сам: Липљан, остало је пола мога живота - пропиње се човек на прсте док ово говори.

Ред је да и он седне за сто. Ово је једина народна кухиња у Србији у којој несрећни људи имају свој сто, столицу, место где да се огреју.

За столом, уз Настића и млади Десимир (29) из Београда. Он је са женом.

- Отац ми умро 1993, имао сам 13 година. Мајка се преудала. Очух ме није трпео. Од тада се сналазим. Молеришем, глетујем, грбачим. И жену болесну вучем. Сад нити има посла, а и где га помало има газда неће да плати. Неће, јер види да иза мене нико не стоји. Глад нас је обоје довде довела.

Сто тридесет људи, од 10 сати до поднева, сменило се за столовима ове црквене кухиње. На списку их је - 200! Архиепископија карловачка отворила је ову кухињу прошле године, патријарх Иринеј освештао ју је почетком фебруара - ове. Њоме управља Верско добротворно старатељство.

Генерални секретар Старатељства, свештеник Владимир Марковић прича да су, најпре почели са поделом сувих obroka. Кад су видели колико је невољника упућено само на тај суви оброк, решили су да им олакшају живот и тако што ће

моћи овде да нешто поједу из тањира, мало предахну и угреју се. Убрзо, ниједан лонац од 30 литара, није био довољан, па су додали још један. Исте запремине.

- Сваки дан долазим - говори Јулија Варга (70), бришући око марамом - имам једно ванбрачно дете. Оно има свој живот. Док сам могла, радила сам. Кувала и прала по београдским кућама. Сад сам остарила. Нити могу више да радим, нити ме ко жели.

- Све су то добри људи и тешко им пада стање у које су доспели - каже свештеник Владимир Марковић. - Боримо се да их из тог стања извучемо. Али сами не бисмо могли да није добрих људи који помажу.

На крају поделе спасоносних obroka варива, невољници са најудаљенијих адреса, чекају да преостане хлеба. Носе га на своје бескућничке адресе. До сутрашњег дана. Тада се овде поново окупљају.

Антрфиле : ПРИХВАТИЛИШТЕ

- НАМЕРА нам је да, уз Божију помоћ и разумевање надлежних, отворимо једно купатило и прихватиште - каже свештеник Марковић.

- Било би то за ове људе такође спасоносно решење.

ЛЕКАРСКА И ПРАВНА ПОМОЋ

У оквиру Верско добротворног старатељства, осим народне кухиње, црква је отворила и амбуланту и канцеларију за правну помоћ. Дванаест лекара, разних специјалности, волонтирају и помажу људима у невољи. Исто толико правника волонтера ангажовано је са истим циљем.

PRESS CLIPPING

Уторак 06.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЕУ ДОНИРАЛА 70.000 ЕВРА ЗА СОЦИЈАЛНО ИНТЕГРИСАЊЕ Политика, Датум : 3.3.2012, Страна : А16

Куршумлија – Општина Куршумлија добила је бесповратну финансијску помоћ од Европске уније у вредности од 71.459 евра за спровођење пројекта „Социјално интегрисана Куршумлија“ којим ће посао добити десет незапослених грађана, јавља Бета.

Реч је о пројекту којим ће у наредних 13 месеци бити обухваћено око 60 домаћинстава са особама са инвалидитетом, као и старима и немоћнима са подручја куршумлијске општине којима ће обучене геронтодомаћице пружати стручну негу.

„Ради се о веома значајном пројекту у који су укључене избеглице и интерно расељена лица која ће добити посао у наредних годину дана. Истовремено, биће збринут већи број особа са инвалидитетом, као и стари и немоћни којима је стручна нега преко потребна“, рекла је председница општине Куршумлија Весна Јаковљевић.

Сертификат за успешну пројектну апликацију председници општине Куршумлија Весни Јаковљевић уручио је шеф делегације Европске уније у Србији Венсан Дежер. ЕУ је за пројекат „Унапређ животних услова, права и запошљавање избеглица и интерно расељених лица у Србији“ издвојила је 2,6 милиона евра за 25 локалних самоуправа.

ГРАЂЕВИНСКИ МАТЕРИЈАЛ ЧЕКА ИЗБЕГЛИЦЕ

Дневник, Датум : 4.3.2012, Страна : 23

У СРЕМСКИМ КАРЛОВЦИМА

Карловачка општина додељиваће помоћ у грађевинском материјалу избеглицама, као и онима који су тај статус угасили за завршетак градње или адаптацију стамбеног простора. Реч је суми од 3,2 милиона динара, које је за побољшање услова становања избеглица у Карловцима обезбедио Комесаријат за избеглице, с тим што је максимални износ који један подносилац захтева може добити 440.000 динара. У ту цифру урачунат је и ПДВ.

Право на овај вид помоћи имају избеглице и они који су то били под условом да живе у неадекватним условима, имају српско држављанство или су поднели захтев за то. Поред тога, услов за добијање помоћи је да подносиоци захтева не поседују непокретности у Србији, држави порекла или некој другој, којом би могли да реше стамбени статус, као и да нису укључени у неки други пројекат за побољшање стамбених услова живота. Услов је и да нису ушли у посед своје обновљене или неоштећене имовине, да је нису отуђили или заменили, да нису повратници из миграције у друге земље, те да имају непокретност коју су сами стекли са грађевинском дозволом или су поднели захтев за легализацију.

Захтеве за грађевински материјал треба да поднесу Комисији за доделу помоћи избеглицама за побољшање услова становања од сутра до 20. марта на писарници Општинске управе у Магистрату, у канцеларији 2, сваког раног дана од 8 до 13 сати. Образац пријаве, као и све информације, укључујући и оне које се тичу документације,

коју морају да приложе, могу добити у канцеларији 4 у Магистрату или на број телефона 021/685-3075.

Ово је четврти пут да се у Карловцима дели помоћ у грађевинском материјалу избеглицама захваљујући новцу добијеном од Комесаријата за избеглице. Вредност до сада испорученог грађевинског материјала је шест милиона динара, а добило га је 35 породица са територије карловачке општине.

ПРЕЛИМИНАРНА ЛИСТА СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛЕ

Преглед, Датум : 5.3.2012, Страна : 4

Завршени су грађевински радови на првој од три зграде у Великом Мокром Лугу, намењеној избеглим и интерно расељеним лицима смештеним у колективним центрима на територији града Београда, а у понедељак ће бити објављена и прелиминарна ранг-листа. Како је рекао Зоран Костић, члан Градског већа, први објекат имаће двадесет станова, колико ће имати и остала два, за које је крајем јануара потписан споразум о финансирању изградње са Европском унијом.

„Рангирано је 50 породица које су испуниле све услове конкурса. Остале пријаве су одбачене јер су биле неблаговремене, непотпуне или се ради о особама које не станују у колективним центрима за чије је расељавање и расписан конкурс. Сви који су конкурисали имају рок од осам дана да поднесу приговор уколико сматрају да је у њиховом случају направљена нека грешка или повређено неко право.

Приговоре ће разматрати градоначелник Београда и након његове одлуке, формираћемо и коначну ранг-листу која се очекује до 20. марта. Једна од породица која се буде уселила у прву зграду од 20 станова, на предлог Градског центра за социјални рад, добиће статус домаћина зграде. Посао ће им бити да воде рачуна о потребама осталих станара зграде и посредују у комуникацији са надлежним институцијама, а за то ангажовање биће плаћени из градског буџета“, рекао је Зоран Костић, председник комисије.

Породице које су се нашле „испод црте“, као и све остале које су смештене у колективним центрима имаће прилику да на следећем конкурс за преосталих 40 станова реше своје стамбено питање.

ДЕЦА У ПРВОМ ПЛАНУ

Политика, Датум : 5.3.2012, Страна : А15

Пратећи захтеве времена, економске неприлике и потребе грађана, Крагујевац се трудио да пружи сигурност рањивим групама и буде ослонац за све оне који су се услед сиромаштва, болести и других проблема нашли у стању социјалне потребе.

Са изграђеним новим правима и услугама, систем социјалне заштите се у великој мери ослања на локални буџет. Само ове године за програме социјалне заштите биће издвојена 862 милиона динара.

У Стратегији социјалне заштите приоритетну групу чине деца. После скоро три деценије изграђена су два нова вртића, а бесплатне услуге као треће рођено дете у породици користи око 300 малишана. Но, то је само једна од одлука којима се стимулише рађање. На име родитељског додатка за свако прворођено дете, двојке или тројке, породице добијају по 30.000 динара, а од првог јануара све незапослене породице остварују месечну накнаду од 20.000 динара до навршене прве године детета. Сваке године о трошку града летује око 150 малишана из социјално угрожених породица, док 16 одличних ђака, угрожених сиромаштвом, помажемо са по 50.000 динара. Деца из ромских породица при поласку у први разред добијају школску опрему,

а основани су и центри за младе. Систем социјалне заштите заокружен је прихватилиштима за децу која се затекну у скитњи, просјачењу или су зостављана и занемарена у породици.

Жртве породичног насиља су, такође, заштићене, а у току су и завршни радови на оснивању прихватилишта за одрасла и стара лица.

Сви наши суграђани старији од 65 година, особе са инвалидитетом, добровољни даваоци крви, породице палих бораца, ратни војни инвалиди, труднице, деца и незапослени имају право на бесплатан градски превоз.

Посебна пажња поклања се особама са инвалидитетом, а град финансира 14 удружења, дневних центара и клубова за младе.

За најсиромашније грађане, њих око 400, развијен је програм добровољног радног ангажовања, 600 грађана сваког дана користи услуге Народне кухиње, а 3.000 малишана добија по један бесплатан оброк у школи. Уз подршку Европске уније и других партнера изграђено је 18 станова за избегла и расељена лица, али и за локално становништво, откупљено је 18 сеоских домаћинстава, направљене су четири монтажне куће и додељено 19 грантова у грађевинском материјалу.

* Славица Савелић, лични став, чланица Градског већа за социјалну политику и друштвену бригу о деци

“ЛЕГЛЕ“ ПАРЕ ЗА ПОВРАТАК

Вечерње Новости – Србија, Датум : 6.3.2012, Страна : 18

МИНИСТАРСТВО ЗА КиМ

ГРАЧАНИЦА - Министарство за Косово и Метохију уплатило је 4,3 милиона динара помоћи повратничким породицама на Космету. Према речима Горана Богдановића, министра за КиМ, право на ову врсту помоћи остварило је 637 повратничких породица.

- У питању је помоћ на месечном новоу на коју право остварују породице чија су примања за 50 одсто мања од минималних зарада у Републици, а која се у зависности од чланова породица крећу од 5.000 до 10.000 динара - објашњава Бранислав Ристић, надлежан за повратак у овом министарству.

Он напомиње да, осим повратника, право на новчану помоћ остварују и социјално угрожене, као и породице киднапованих у Покрајини. Иначе, према подацима Министарства за КиМ, до сада се на Космет вратило свега око 4.000 Срба који су остварили одржив повратак, и то највећи број њих у метохијским селима.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 6.3.2012, Страна : 18

АЛИБУНАР - У општини Алибунар, од децембра прошле године, спроводи се пројекат „У Алибунару нисте сами“, чији је циљ побошљање квалитета живота интерно расељених, избеглица и домицилног становништва. Предвиђено је да тај пројекат траје наредних годину дана, а његово спровођење ће олакшати и грант који је та општина добила од ЕУ од 2,6 милиона евра за социјалну инклузију избеглица и интерно расељених.

ЕУ и министарство социјалне политике су грантове у истим износима уручили представницима још 24 општине у Србији.

КОЛИКО СЕ СРБА ВРАТИЛО У ХРВАТСКУ

Политика, Датум : 6.3.2012, Страна : А22

Од регистрованих повратника, у РХ живи око 38 одсто

У Загребу је 27. фебруара ове године промовисана студија „Мањински повратак у Републику Хрватску – Студија отвореног процеса”, коју је наручио УНХЦР, а чији су аутори Милан Месић и Драган Багић, истакнути академици с подручја миграција и друштвених истраживања, те професори на Филозофском факултету у Загребу.

Поменути академици су, такође по наруџби УНХЦР-а, израдили и прву студију из раздобља 2006–2007: „Одрживост мањинског повратка у Републици Хрватској”.

Већина медија у региону је представљању ове студије поклонили доста пажње, вероватно и због присуства председника Хрватске, Иве Јосиповића, и шефа Делегације ЕУ у Хрватској, амбасадора Паула Вандорена. Поред изјава аутора студије и високих гостију, медији су пренели и изјаву Теренца Пикеа, представника УНХЦР-а у Хрватској, да су од почетка процеса повратка 1996. године хрватске власти регистровале више од 132.600 повратника српске националности, што одговара отприлике половини оних који су напустили своје домове за време конфликта.

Присетивши се да је у првој студији био наведен број од 120.000 регистрованих повратника српске националности, од чега је само њих 52.000 остало да живи у Хрватској, док је 48.000 и даље у земљама избеглиштва (Србија и БиХ), да повремено борави у Хрватској њих 7.000, а око 13.000 их је већ било умрло, морам рећи да ме је изнесен број регистрованих повратника, без пропратних бројева и објашњења, испровоцирао да што пре набавим нову студију и да проверим, знајући да су у првој студији аутори били веома објективни, колики је број стварних повратника.

На моје задовољство, нова студија је већ 28. фебруара осванула на сајту УНХЦР-а, и ево шта су аутори навели у поглављу „квантитативно истраживање повратка”: према подацима Владе Хрватске, 2010. године регистровано је 130.220 повратника српске националности; тек сваки трећи (33 одсто) мањинских повратника сада живи у РХ, што је за пет одсто мање него 2006. године; нешто више (око 39 процената) регистрованих повратника трајно пребива изван Хрватске, што је за око 3,5 одсто више него 2006. године, од чега 70 одсто у Србији (седам процената мање у односу на 2006), 7,5 одсто у другим деловима бивше Југославије, а 22,5 процената у осталим земљама (12 одсто више него 2006.); од регистрованих повратника 15 одсто је у међувремену умрло, што је за 3,5 процената више него 2006; за око 13 одсто повратника нема поузданих информација где сада живе и да ли су уопште живи, што је за око два одсто мање него 2006. године.

Аутори су број „непоузданих” 13 одсто расподелили подједнако на остале три категорије и дошли до процене да од регистрованих повратника српске националности у РХ живи око 38 одсто, изван Хрватске око 45, а да их је око 17 процената умрло.

Ауторима студије одајем признање на објективном истраживању, а замерама представнику УНХЦР-а што на представљању ове публикације није дао потпунију повратничку слику. А та слика је заиста суморна, суморнија него 2006. године.

Колико је суморна очито да је свестан и господин Пике, па ју је хтео „улепшати” податком о формалном броју повратника, јер је једино кроз тај број а посебно објашњењем да је то „отприлике половина оних који су напустили своје домове за време конфликта”, могао да правда дугогодишњи рад УНХЦР-а на повратку Срба у Хрватску.

Далеко је то од половине избеглих Срба из Хрватске у време конфликта.

Подсећања ради, Срба у Хрватској 1991. године, према званичним подацима, било је око 582.000 и око 106.000 Југословена, а 2001. тек око 201.000 Срба и мање од 200 Југословена. Нажалост, Хрватска још није објавила податке о учешћу Срба у прошлогодишњем попису становништва. Да ли ће икада ико поставити питање одговорности за поновну миграцију најмање 45 одсто (око 59.000 људи) оних који су се већ били вратили у Хрватску?

* Саво Штрбац, Председник Информационо-документационог центра „Веритас”

ИЗБЕГЛИ И РАСЕЉЕНИ У НОВИМ ДОМОВИМА

Политика, Датум : 6.3.2012, Страна : А19

Прва од три зграде у Малом Мокром Лугу са по 20 станова намењених социјално угроженим из колективних центара биће уселиена следећег месеца

Двадесет избеглих и интерно расељених особа, које су рангиране изнад црте на прелиминарној листи за доделу социјалних станова, до краја априла ће колективне центре заменити новим домовима у Малом Мокром Лугу. На листи која је јуче објављена, 50 од 97 избеглица и расељених, углавном из колективног центра „ПИМ Крњача”, испунило је све услове конкурса.

Њих 30 који су остали испод црте моћи ће следеће године да се пријаве за коришћење 40 станова у две зграде на истој локацији. Исту шансу добиће и они који су на овом конкурс у послали непотпуну документацију а, осим у Крњачи, живе у још два преостала колективна центра у Београду - „7. јулу” и „Грађевинару Ниш”.

Први стамбени објекат у Малом Мокром Лугу је завршен. Станови ће се изнајмљивати, а њихови станари моћи ће да у њима живе све док су социјално угрожена категорија.

- Једна од породица која се буде уселила у прву зграду од 20 станова, на предлог Градског центра за социјални рад, добиће статус домаћина зграде. Посао ће им бити да воде рачуна о потребама осталих станара зграде и посредују у комуникацији са надлежним институцијама, а за то ангажовање биће плаћени из градског буџета - каже Зоран Костић, председник Комисије за стамбена питања града. **Градња друга два објекта са по 20 станова између улица Владимира Ђоровића, Теодорине, Владимира Дворниковића и Јовијанове у Малом Мокром Лугу треба ускоро да почне. Станови су површине од 20 до 57 квадрата, а по структури су гарсоњере, једнособни, двособни и двоипособни.**

Они се зидају у оквиру програма Европске уније и Владе Србије „Социјално становање у заштићеним условима”, а укупна вредност радова и опреме је 90 милиона динара. Изградњом социјалних станова у заштићеним условима, Београд се придружио 28 општина у Србији које су од 2002. године изградиле 590 станова.

Концепт становања у заштићеним условима који је пре десет година у Србији започела швајцарска Агенција за развој и сарадњу постао је део Стратегије развоја социјалне заштите ПЦ и оцењен је као најбоље решење за житеље колективних центара. Према последњем попису, у престоници живи 59.534 интерно расељених и 20.709 избеглих особа.

Антрфиле : Осам дана рок за жалбе

Сви који су учествовали на конкурс за доделу социјалних станова избеглим и расељеним чија је прелиминарна листа јуче објављена имају рок од осам дана да поднесу приговор, уколико сматрају да је у њиховом случају направљена грешка или да им су повређена права.

- Приговоре ће разматрати градоначелник и након његове одлуке биће формирана коначна ранглиста која се очекује до 20. марта - каже Зоран Костић, председник Комисије за стамбена питања града.

PRESS CLIPPING

Среда 07.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДНЕВНИ ЦЕНТАР ЗА СТАРЕ У КРАЉЕВУ

Преглед, Датум : 7.3.2012, Страна : 5

Краљево

У Краљеву ће у мају бити отворен Дневни центар за стара лица, у коме ће ова категорија становништва добити ефикасну и квалитетну негу, услуге геронтолошке амбуланте и социјалних радника, као и место за дружење, речено је јуче на представљању пројекта „Унапређење животних услова, права и запошљавања избеглих и расељених лица“.

Отварање Дневног центра у Краљеву и његов једногодишњи рад биће финансиран са 125.000 евра из претприступних фондова Европске уније кроз пројекат „Унапређење животних услова, права и запошљавања избеглих и расељених лица“. Укупна вредност пројекта је 2,6 милиона евра и укључено је 25 локалних самоуправа. Најмање 20 одсто запослених у Дневном центру биће избегла или расељена лица. Директорка ЦСР Светлана Дражовић рекла је да на овом подручју гравитира велики број особа трећег животног доба, а у непосредној близини је и велики број станова за социјалне категорије.

ПРАВИ ПОВРАТАК

Правда, Датум : 7.3.2012, Страна : 4

РАДОЈИЦА ТОМИЋ

ПРИШТИНА - Поводом интервјуа објављеног у „Правди“, под насловом „Нема повратка Срба на Косово“ Радојица Томић, министар за повратак и заједнице у влади Косова, затражио је да своје поједине изјаве додатно објасни.

- Никада нисам изјавио да „нема повратка Срба на Косово“.

Оно што јесам изјавио, а и даље стојим иза тога, јесте следеће: „Да ће Министарство за повратак улагати максималне напоре на пољу повратка, али да ће се паралелно радити и да ће приоритет бити на останку и опстанку српске и осталих заједница, јер једино у том случају можемо говорити о правом повратку и његовој одрживости - навео је, између осталог, Томић.

ЈАВНИ ПОЗИВ ИЗБЕГЛИЦАМА ЗА ОТКУП КУЋА

Данас, Датум : 7.3.2012, Страна : 25

Сомбор - Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима расписао је јавни позив за пружање помоћи за стамбено збрињавање избеглих лица. Јавни позив је намењен избеглим лицима која су до дана ступања на снагу Одлуке о оснивању фонда за пружање помоћи за стамбено збрињавање избеглих, прогнаних и расељених лица са боравиштем на територији АП Војводине, била смештена у колективним центрима или у подстанарском односу, а намеравају да остану да живе у локалној заједници у којој имају боравиште.

Фонд нуди помоћ за откуп кућа са окућницом, а највише се може одобрити помоћ у износу од 6.000 евра, од којих су 50 одсто бесповратна средства, а 50 одсто се враћа Фонду у року до 10 година од момента доделе средстава. Конкурс је отворен до 24. марта 2012. године.

Додатне информације могу се добити и код повереника за избеглице у Сомбору, 025/ 25 839 или 021/475 42 95, као и на адреси fondzfondajnfort.rs

Пријаве на конкурс могу се донети лично или послати поштом на адресу: Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима, Нови Сад, Булевар Михајла Пупина 25, са назнаком „За јавни позив“.

PRESS CLIPPING

Петак 09.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ИЗБЕГЛИЦАМА 20 КУЋА

Политика, Датум : 9.3.2012, Страна : A15

Нова Црња – Куће које су својевремено откупљене у неколико села новоцрњанске општине средствима швајцарске добротворне организације и додељене на коришћење избегличким породицама биће истим корисницима поклоњене на трајно уживање. То је одлучено на седници Скупштине, а збринато је 12 породица из Александрова и осам из Војводе Степе.

Интересантно је да због непоштовања уговора склопљених код усељавања две породице морају да врате некретнине које су постале власништво општине. Скупштина је овластила председника Перу Миланкова да потпише појединачне уговоре о давању непокретности без накнаде.

ОСМОМАРТОВСКА ДОНАЦИЈА

Преглед, Датум : 9.3.2012, Страна : 20

Поводом међународног Дана жена, жене запослене у Сосијете женерал банци одрекле су се и ове године осмомартовских поклона у корист организација које се баве заштитом и унапређењем женских права. Наиме, сума од 250 хиљада динара намењена празничним поклонима, биће уплаћена на рачун Удружења самохраних мајки, саопштила је та банка.

Претходних година, средства су донирана сигурним женским кућама у Београду и Нишу, СОС телефонима за жене жртве породичног насиља и удружењу жена инвалида, наведено је у саопштењу. Ове године поклоњен је новац Удружењу самохраних мајки које окупља око 800 чланова, највећим делом жена лошијег материјалног стања, међу којима је велики број избеглица и расељених лица. Поред пружања психосоцијалне помоћи, Удружење се бави обезбеђивањем склоништа за мајке и њихову децу, као и прикупљањем финансијских средстава и организовањем едукације за жене које саме брину о својој породици.

ОПЉАЧКАНА СРПСКА КУЋА

Правда, Датум : 9.3.2012, Страна : 4

КЛИНОВАЦ

ГОРАЖДЕВАЦ - У повратничком селу Клиновац у општини Клина непознате особе разбиле су прозоре на повратничкој кући Вулете Костића. Представник села Клиновац Јово Јовић казао је за радио Гораждевац да су непознате особе око 20 часова разбиле прозоре на повратничкој кући.

Разбијене прозоре на кући први је приметио његов комшија, који је одмах позвао полицију. После пола сата полицајци су дошли и извршили увиђај. Дошли су и представници Кфора и представник Министарства за заједнице и повратак Милорад Шарковић са својим сарадницима, да види шта се десило и затражио да се пронађу починиоци напада на повратничку кућу - казао је Јовић.

PRESS CLIPPING

Понедељак 12.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПЕТ ГОДИНА У НЕМОГУЋОЈ МИСИЈИ

Ало!, Датум : 10.3.2012, Страна : 8

ИЗБЕГЛИЦА МИЛОВАН ГУСЛОВ ОПТУЖУЈЕ „НЕМОГУЋУ МИСИЈУ“ И ФОНД ВЛАДЕ ДИВЦА

Милован Гуслов, чија деветочлана породица под ведрим небом живи у селу Лаћарак код Сремске Митровице још 2007, дошао је у центар медијске пажње када је причу о њиховом тешком животу направила екипа „Немогуће мисије“ с намером да прикупе средства за њихов дом. Апелу за помоћ тада се одазвао и Владе Дивац, који је пристао да учествује у емисији не би ли се што више новца скупило. Иако су паре скупљене, после пет година сан о крову над главом је и даље „немогућа мисија“ јер породица Гуслов није стигла даље од темеља куће! Како за „Ало!“ сведочи глава ове породице, прикупљени новац једноставно је испарио!

- Отворен ми је рачун, али не на моје име, већ за помоћ мени и мојој породици. Сам Дивац је рекао да ће се одрећи свог хонорара не би ли ми се помогло. Многи и обични људи су уплаћивали средства на мој рачун и последњи пут када ме је звао извесни Предраг Сарих из „Немогуће мисије“ рекао ми је да је прикупљено око 19.000 евра и да је време да потражимо дом. Нашли смо плац у селу и поручили материјал. Међутим, та акција је трајала од 12. до 31. марта 2007, а када је завршена, више нам се нико није јавио! - каже Гуслов, који је после два месеца чекања почео сам да се распитује шта се десило.

- Отишао сам до банке у којој ми је отворен рачун, међутим, пошто га нисам лично отворио, нису могли га ми дају никакве информације. У „Немогућној мисији“ су ми рекли да је Дивчев хонорар био 300.000 динара и да ми могу дати тај новац, што су и учинили, а за остатак су ми рекли да се обратим Дивцу лично јер је новац с рачуна наводно пребачен на његов фонд, који је у међувремену отворен. Када сам их назвао, јавила ми се извесна Маја Дивац и обећала да ће случај истражити, међутим, после две недеље ми је само поручила да тамо више не ради - прича Милован, који је тада одлучио да пресавије табак и тужи „Немогућу мисију“ и Дивца.

- Пре неког времена, позвао ме је Дивчев адвокат и на руке ми дао 2.500 евра као помоћ од нашег кошаркаша. Нама су добри људи помогли, а неко је те паре узео. Није на мени да истражујем, за то постоје надлежни. Што нису рекли „нема пара, добили сте кило банаана, и то је то“. Лакше би ми било - завршава Гуслов. Пише: ЕКИПА АЛО!

Антрфиле : ДИВЧЕВ ФОНД: ПАРЕ СМО ДАЛИ, А НЕ ПРИКУПЉАЛИ

Желећи да проверимо наводе нашег саговорника, покушали смо да контактирамо с Гораном Марковићем, првим човеком „Немогуће мисије“, који је на пет познатих бројева телефона био недоступан! С друге стране, овим поводом огласила се Фондација „Ана и Владе Дивац“, која је демантовала да су икада прикупљали средства за ову породицу под окриљем своје организације.

- Фонд није ни био основан у тренутку када је покренута акција. Дивац је као јавна личност учествовао у програму „Немогућа мисија“ и одрекао се хонорара у

хуманитерне сврхе. Организатор тог програма усмерио је прикупљена средства за помоћ породици Гуслов, а Дивац је на основу написа у медијима о лошем материјалном стању поменуте породице лично дао одређена средства - саопштено нам је из овог фонда.

САН О СВОМ ДОМУ СВЕ БЛИЖИ

Вечерње Новости, Датум : 10.3.2012, Страна : 16

НАШИ ЧИТАОЦИ ПОМАЖУ НЕСТОРОВИЋИМА, КОЈИМА ПРЕТИ ИСЕЉЕЊЕ

Менићанин платио кирију, а Николић даје капару за куповину куће

Неверица и радост смењивали су се јуче на лицима Милене и Радосава Несторовића из куршумлијског села Рача када смо им донели вест да су се јавили хумани људи да им измире дуг за кирију, али и да помогну да откупе кућицу у којој као подстанари, са само 8.000 динара сигурних прихода, живе са четворо деце.

Најмлађа Милица има осам, Милан је старији годину, а Јована две. Јасмина је најстарија и има четрнаест година. Све им недостаје, али највише сањају свој дом.

Прво се после нашег текста о Несторовићима, избеглим из Крајине, којима сада прети и исељење, јер годину дана нису успели да плате кирију, која месечно износи 20 евра, јавио Драгомир Менићанин, приватни предузетник из Београда, родом из Крајине:

- Јако ме је потресла прича о породици Несторовић, а пошто сам и ја преживео исту судбину, платићу кирију за последњих годину дана, рекао је.

А онда је у редакцију „Новости“ јуче дошао Миодраг Николић, председник хуманитарне организације „Спасимо српску децу“ из Лос Анђелеса и понудио помоћ за куповину куће у којој Несторовићи живе.

- Стигао сам ових дана у Србију и донео помоћ за 14 породица, али сам у „Новостима“ прочитао причу о Несторовићима. Јако ме погодила судбина ових људе, а пре свега њихове деце, па сам се договорио са управом у Калифорнији да и овој породици уручимо 1.600 евра. Желимо да тај новац дају као капару за кућу и осигурају кров над главом - саопштио нам је са радошћу Николић.

Шокирани вешћу и радошћу која им је после толико година донела наду, Несторовићи су јуче поверовали да ће после вишегодишњег потуцања заиста добити свој дом.

- Па, то је најважнија ствар у животу сваког човека. Кров над главом, свој дом... - понавља Радосав ове речи и чини се стрепи да ли ће бити довољно добрих људи који ће моћи да издвоје понеки динар да се сакупи преосталих 2.400 евра колико је још потребно да кућа у којој живе, а чија је цена 4.000 евра, буде њихова.

- Велике су то паре, понавља Радосав. Зна он то најбоље. Свикао је на сиромаштво. Још као дечак, остао је без родитеља, одрастао је у хранитељској породици. У потрази за послом, деведесетих година обрео се у Госпићу, где је упознао супругу Милену, али их је ратни вихор довео у његов родни крај.

- У Косаничку Рачу код Куршумлије дошли смо без ичега, али смо опстали захваљујући хуманим људима, попут Ђорђа Вукадиновића, код кога смо без икакве надокнаде становали годинама. У међувремену сам се запослио у Подујеву, а онда ме и ту стигао рат, па сам остао без посла - прича Радосав, који се са породицом у међувремену сместио у кућицу некадашњих учитеља. Без посла, ради на надницу, ако има ко да га зове. највише му је жао, каже, деце.

Антрфиле : РАЧУН ЗА ПОМОЋ

Сви који могу и желе да помогну да Несторовићи добију кров над главом могу то да учине уплатама на рачун месне заједнице Рача (18440) код Куршумлије у Трезору: 840-2629645-09, са обавезном назнаком „за помоћ породици Несторовић“.

ПЛАТЕ I ВЕУ СТРУКЕ

Вечерње Новости, Датум : 12.3.2012, Страна : 5

НА БИРОУ НАЈВИШЕ НЕКВАЛИФИКОВАНИХ, А ШАНСУ ЗА ПОСАО ИМАЋЕ КРОЗ ЈАВНЕ РАДОВЕ

Од краја априла ангажман може да очекује 6.000 најугроженијих грађана

Мале су шансе да ико од 216.492 незапослених у скороје време добије добар посао јер у рукама немају ниједну диплому, а ништа лакше неће бити ни за 33.619 оних који су завршили само „осмољетку“. У Националној служби за запошљавање кажу да „људи без икакве струке“ на бироу чине више од трећине свих који се надају редовној плати и да је њихово упољшавање по правилу - најтеже.

Ипак, пролеће би могло да донесе зараду и многим са овог списка, јер у то време почиње сезона јавних радова. Како планирају у овој служби, посао би могло да добије 6.000 грађана којима је то до сада тешко полазило за руком.

- **Јавни радови намењени су запошљавању најугроженијих категорија особа које се налазе на бироу - објашњава Срђан Андријанић, из НСЗ.**

- **Ту, поред неквалификованих радника, спадају и Роми, социјално најугроженије становништво, избеглице и расељени, дугорочно незапослени, особе са инвалидитетом, старији од 45 година...**

У овој служби прогнозирају да би сви јавни радови требало да почну у другој половини априла и почетком маја. До тада незапослени са бироа имају времена да се пријаве у својој филијали.

А на талону је највише понуда у вези са социјалним, хуманитарним и културним делатностима, па би они који добију посао пружали помоћ старим и угроженим особама, сређивали би архиве, депое, библиотеке, радили санацији дивљих депонија, уређивању обала, јавних површина и паркова, али и изградњи путева, уређивању водоводних и канализационих мрежа, санацији мостова...

- Да би се укључили у јавне радове, незапослени морају прво да се обрате својим саветницима у служби за запошљавање, а они ће, на основу захтева извођача јавних радова, одабрати одговарајуће кандидате и предложити их послодавцу - објашњавају у НСЗ.

Они који буду изабрани имаће прилику да у наредних пола године зарађују најмање 20.000 динара месечно:

- То је уједно и најмања сума и она припада радницима са првим и другим степеном стручне спреме. Они са трећим и четвртим степеном могу да зарађују 22.000 динара, они са петим и шестим 23.000 динара, а особе са седмим степеном 24.000 динара месечно. Ово су износи нето зарада и уплаћују се на рачун послодаваца, с тим да су увећани за порезе и доприносе.

Осим за плате, НСЗ покрива и трошкове превоза у висини од 1.500 динара по особи за сваки месец ангажовања, као и трошкове спровођења јавних радова и евентуалне трошкове обуке у једнократном износу до 50.000 динара.

Да неће бити слаб одзив, у НСЗ закључују на основу прошлогодишњих показатеља. У 2011. одобрена су 434 пројекта за јавне радове и кроз њих се упослило 5.211 људи са бироа, а највише по неразвијеним општинама.

НСЗ је у прошлој години одобрила и 112 пројеката у оквиру јавних радова намењених особама са инвалидитетом, на којима је посао добило 756 особа са хендикепом, и то углавном на уређењу зелених површина, сређивању архива, изради сајтова или уметнина.

Антрфиле : ПОСЛА ЗА 2.500 ИНВАЛИДА

Код јавних радова намењених особама са инвалидитетом, особама које се ангажују на пословима асистенције исплаћује се 22.000 динара, без обзира на степен стручне спреме. У НСЗ додају да се у овој години планира се упошљавање 2.500 особа са инвалидитетом и персоналних асистената.

СТАНОВИ ИЗБЕГЛИЦАМА

Вечерње Новости, Датум : 12.3.2012, Страна : 5

СОМБОР - Покрајински фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним особама расписао је јавни позив за пружање помоћи за стамбено збрињавање.

Нуди се помоћ за откуп кућа са окућницом од највише 6.000 евра, од којих су 50 одсто бесповратна средства, док се преостали део враћа у року до 10 година.

Конкурс је отворен до 24. марта.

PRESS CLIPPING

Уторак 13.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПРЕДАВАЊЕ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 13.3.2012, Страна : 17

КУРШУМЛИЈА - Избегли и расељени који су добили донацију у опреми и материјалу од НВО “Епеса” у вредности до 2.000 евра, јуче су се окупили у сали општине. Од 58 особа колико их је конкурисало за добијање средстава, право на донацију оствариле су 23 особе.

СВЕ БРЖИ ПАД ПРИРОДНОГ ПРИРАШТАЈА

Данас, Датум : 13.3.2012, Страна : 7

Представљање истраживања -“Природно кретање становништва у Републици Србији, 1961-2010“

Београд - **Промене у броју становника наше земље биле су делимично услед ниског, односно негативног природног прираштаја, а делимично због одлива становништва у иностранство. У изразито неповољном периоду за развој становништва какве су биле деведесете године на пораст броја становника у неким насељима највише је утицао прилив избеглица из република бивше СФРЈ, истиче за Данас Гордана Бјелобрк, шефица Одсека за демографију Републичког завода за статистику.**

Према њеним речима, објашњење за ове податке, као и за многе друге који су условили лошу демографску ситуацију у нашој земљи, биће представљени у публикацији „Природно кретање становништва у Републици Србији, 1961-2010“, која ће данас бити промовисана у Данас конференс центру.

Наша саговорница истиче да је према подацима пописа из 2002. године на територији Србије пописано 379.135 избеглих особа.

- Међутим, прилив избеглица није могао да надомести дугогодишње последице негативног природног прираштаја и емиграције, па је у међупописном периоду 1991-2002. ипак забележен пад становништва. Највећи број избеглица забележен је у Сремској, Западнобачкој, Јужнобачкој, Мачванској и Београдској области, указује Бјелобркова. Она додаје да је рађање деце у нашој земљи далеко испод потреба за дугорочну замену генерација. Недовољно рађање, као такво, објашњава Бјелобркова, основни је покретач брзог пада природног прираштаја.

- Низак ниво наталитета условљен је и чињеницом да су и у Србији прихваћене савремене норме репродуктивног понашања женског становништва које у просеку роди мање од два детета, наглашава Бјелобркова.

Антрфиле : Просечна старост у Србији 41 година

Просечна старост становништва Србије је 41 година, што становништво Србије сврстава у групу изразито старих популација. Она је на петом месту у Европи према просечној старости, а испред ње су Немачка (44), Италија (43), Финска (42) и Аустрија

и Грчка (41,7). Такође, према подацима за 2010. годину, очекивано трајање живота у Србији износило је 71,4 година за мушко и 76,6 година за женско становништво. Очекивано трајање живота Јапанки је 86 година, а Јапанца 79 година у 2010. години, док је очекивано трајање живота жена у Шведској 84 године, а мушкарца 79 година у 2011. години.

ТАДИЋ СА ДИЈАСПОРОМ

Преглед, Датум : 13.3.2012, Страна : 3

Председник Србије Борис Тадић разговараће у четвртак у Београду с представницима Срба из региона, потврђено је Танјугу у кабинету председника. Реч је о редовном састанку представника Срба из дијаспоре са члановима Савета за односе са Србима у региону који чине председник Србије, премијер, министри спољних послова, вере и дијаспоре, просвете, културе и финансија, као председник Владе Војводине, представник Српске православне цркве и комесар Комесаријата за избеглице.

СПРЕМАЈУ ПРОТЕСТЕ

Пресс, Датум : 13.3.2012, Страна : 20

АЗИЛАНТИ

БАЊА КОВИЉАЧА - У Удружењу грађана „За Бању Ковиљачу“ кажу да уколико надлежни што скорије не реагују и коначно не реше проблем илегалних имиграната биће принуђени на нове протесте.

Удружење тражи да министар Расим Љајић, шеф радног тела Владе Србије за решавање проблема у Бањи Ковиљачи, заврши започети посао, а Комесаријат за избеглице што пре спроведе у дело одлуку Владе о уступању једне касарне за смештај азиланата.

ИЗБЕГЛИМ И РАСЕЉЕНИМ ЛИЦИМА УРУЧЕНИ ПАКЕТИ ПОМОЋИ

Данас, Датум : 13.3.2012, Страна : 21

Представници Комесаријата за избеглице Републике Србије и Општине Савски венац јуче су у просторијама МЗ „Слободан Пенезић Крцун“ поделили 40 пакета помоћи са основним животним намирницама избеглим и расељеним лицима са територије те општине, који су материјално и социјално угрожени.

PRESS CLIPPING

Среда 14.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КОНКУРС

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 14.3.2012, Страна : 17

ШИД - Повереништво за избеглице у Шиду расписало је конкурс за доделу пакета грађевинског материјала за доградњу или адаптацију стамбених објектата, који ће трајати до 27.марта.

За ову намену Комесаријат за избеглице је обезбедио 3,2 милиона динара, а општина Шид додатних 160.000 динара. Максимална вредност појединачног пакета је до 440.000 динара. Ивица Јовић, повереник за избеглице, каже да ће по завршетку конкурса, посебна комисија обиће подносиоце пријава, после чега ће уследити одлука о додели.

ГРАЂАНИ ТРАЖЕ ИЗМЕШТАЊЕ ИМИГРАНАТА ИЗ БАЊЕ КОВИЉАЧЕ

Политика, Датум : 14.3.2012, Страна : А7

Бања Ковиљача – Удружење „За Бању Ковиљачу” затражило је јуче што хитније измештање Центра за азил из тог места, како би се трајно решио проблем иселења имиграната из Бање Ковиљаче. Уколико до тога ускоро не дође, удружење је у саопштењу упозорило да ће прибегнути организовању протеста као у новембру прошле године.

„Захтевамо да Комесаријат за избеглице што пре спроведе у дело одлуку Владе Србије о измештању Центра из Бање Ковиљаче, имајући у виду да је пре две седмице пронађена касарна Војске Србије, која ће служити као нови центар за регистрацију азиланата”, пише у саопштењу.

ПРОСЕЧНА СТАРОСТ У СРБИЈИ 41 ГОДИНА

Политика, Датум : 14.3.2012, Страна : А7

Земун, Гроцка, Чукарица, Раковица и Нови Београд општине с највећим порастом броја становника у последњих пола века

Пре пет деценија, 1961. године, Србија је без Косова и Метохије имала 6.678.247 становника, док је 2010. године пребројано 7.291.436 особа. Али, док је 2002. године у Србији (без КиМ) живело 7.500.031 грађанин, осам година касније, било их је мање за око 200.000, истакнуто је на јучерашњем представљању публикације „Природно кретање становништва у Републици Србији, 1961–2010”, коју Републички завод за статистику (РЗС) објављује први пут. Просечна старост становништва Србије је 41 година, што становништво Србије сврстава у групу изразито старих популација. Она је на петом месту у Европи према просечној старости, испред ње су: Немачка 44, Италија 43, Финска 42, Аустрија и Грчка 41,7.

Према подацима за 2010. годину, очекивано трајање живота у Србији износило је 71,4 година за мушко и 76,6 година за женско становништво.

Данас стопа смртности одојчади у Србији износи 6,7 промила, што је знатно више у односу на Јапан (2,8) или Шведску (2,7 промила).

Шеф Одсека за демографију РЗС Гордана Бјелобрк рекла је да су Земун, Гроцка, Чукарица, Раковица и Нови Београд општине с највећим порастом броја становника од 1961. до 2010. године, док су Црна Трава, Гаџин Хан, Трговиште, Бабушница и Медвеђа општине с највећим падом броја становника.

– Промене у броју становника биле су делимично услед ниског, односно негативног природног прираштаја, а делимично због одлива становништва у иностранство – прецизирала је Бјелобрк, додајући да је у изразито неповољном периоду за развој становништва, какве у биле деведесете године, на пораст броја становника у неким насељима највише утицао прилив избеглица из република бивше СФРЈ.

На територији Србије 2002. пописано је 379.135 избеглих лица. Прилив избеглица није могао да надомести дугогодишње последице негативног прираштаја и емиграције, па је у међупописном периоду (1991–2002) ипак забележен пад становништва.

– Највећи број избеглица забележен је у сремској, западnobачкој, јужнобачкој, мачванској и београдској области – истакла је Бјелобрк.

КОНКУРС ЗА ДОДЕЛУ ПОМОЋИ

Блиц – Војводина, Датум : 14.3.2012, Страна : 2

ОЦАЦИ - Избеглим и прогнаним лицима који су уточиште нашли у општини Оцаци, повереништво Комесаријата за ову популацију становника, расписало је конкурс за доделу помоћи. Она ће се састојати у добијању грађевинског материјала, а оглас је отворен до 23. марта.

PRESS CLIPPING

Четвртак 15.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ ПРИКУПИТИ 584 МИЛИОНА ЕВРА

Данас, Датум : 15.3.2012, Страна : 7

Београд - Потпредседник Владе Србије Јован Кркобабић изјавио је јуче да на Међународној донаторској конференцији у априлу у Сарајеву треба да се обезбеди 584 милиона евра за решавање статуса 74.000 најугроженијих избеглица у региону.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Вечерње Новости, Датум : 15.3.2012, Страна : 5

За решавање статуса 74.000 најугроженијих избеглица у региону биће потребно 584 милиона евра, од чега је 335 милиона евра неопходно за избегле у Србији, рекао је јуче потпредседник Владе Јован Кркобабић.

Овај новац требало би да буде прикупљен на донаторској конференцији 12. априла у Сарајеву. На представљању регионалног програма за трајно решавање проблема избеглица, комесар Владимир Цуцић рекао је да је у Србији најугроженије 17.000 породица, које живе у колективним центрима.

ЦУЦИЋ: ПОЛИТИЧКЕ МАНИПУЛАЦИЈЕ СА АЗИЛАНТИМА

Политика, Датум : 15.3.2012, Страна : А7

Републички комесар за избеглице Владимир Цуцић изјавио је да треба престати са политичком манипулацијом са азилантима који се налазе у Центру за азил у Бањи Ковиљачи.

– Јуче ујутру се 45 особа налазило изван центра у Бањи Ковиљачи и тражило смештај. Они су одмах прегледани и биће послати у Боговађу, где се налази други центар за азил и где је смештено 150 људи. Објекат у Боговађи је два и по пута већи од центра у Бањи Ковиљачи који има 87 кревета за смештај илегалних имиграната и потпуно је попуњен – наглашава Цуцић.

Према његовим речима, комесаријат обезбеђује да се дневни прилив азиланата из Бање Ковиљаче пребацује у Боговађу, по налогу ресорног потпредседника владе Јована Кркобабића.

– Не разумем где је сада проблем, јер је комесаријат спреман да реагује на сваки проблем, ако је он стваран. Зато молим људе из Удружења „За Бању Ковиљачу” да своје политичке амбиције изразе на други начин – поручио је републички комесар за избеглице, одговарајући на захтев тог удружења да комесаријат што пре спроведе у дело одлуку Владе Србије о измештању центра из Бање Ковиљаче, имајући у виду да је пре две седмице пронађена касарна Војске Србије која ће служити као нови центар за регистрацију азиланата.

Цуцић је, међутим, рекао да одлука Владе Србије о измештању центра уопште не постоји, већ постоји одлука да се обезбеди већи објекат за смештај азиланата, не прецизирајући на којој локацији ће се он налазити.

СУБВЕНЦИЈЕ ЗА ВОЗИКАЊЕ

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 15.3.2012, Страна : 17

ПОСЛОВАЊЕ ЗРЕЊАНИНСКЕ ЕКО-ЗАДРУГЕ НЕ ПРЕСТАЈЕ ДА УЗБУЂУЈЕ ДУХОВЕ НА БЕГЕЈУ

Државне паре потрошене за куповину аутомобила. Оснивачи у сукобу интереса

ЗРЕЊАНИН - Осим полиције и Удружење за помоћ избеглим, прогнаним и расељеним лицима из Зрењанина упорно је да расветли аферу око еко-задруге „Зрењанинка“ и незапамћену злоупотребу средстава намењених запошљавању избеглица, којих у граду на Бегеју има више од 5.000.

Ова задруга основана је прошле године средствима УНХЦР, са племенитом мисијом запошљавања избеглица на послу сакупљања ПЕТ амбалаже.

Удружење избеглица, међутим, открило је бројне махинације у оснивању и пословању задруге. Од тога да је десет одабраних (а по непознатим критеријумима) уписано у осниваче задруге, с тим да је за сваког од њих, улог од 108.900 динара, уплатио УНХЦР. Одабрани су углавном државни чиновници, који су сами себе именовали и у органе управљања задруге! А, сумња се и да су неконтролисано трошили новац и средства задруге.

- Субвенцију од 600.000 динара добијену од НСЗ за запошљавање, потрошили су за куповину половног аутомобила „опел зафира“, који су директор Александар Зиројевић и председник УО Славко Родић углавном користили за приватне сврхе - тврди Марко Гвозденовић, председник Удружења избеглица.

Посебно је занимљиво да су чланови и одговорне особе у задрузи Перо Кнежевић, Славко Родић и Слободан Вукићевић, истовремено запослени у зрењанинској Филијали НСЗ - Кнежевић као в.д. директора. Испада да су државна подстицајна средства за запошљавање дали својој приватној задрузи, а паре су затим ненаменски потрошене за куповину аутомобила!

Одбацујући оптужбе, Славко Родић, који је у међувремену из НСЗ прешао на рад у Градско веће, изјавио је да је (половна) „опел зафира“ плаћена 296.000 динара, а да директор задруге Зиројевић има овлашћења да самостално склапа уговоре до 300.000 динара. На јучерашњој конференцији за новинаре, Удружење избеглица, потпомогнуто Локалним антикорупцијским форумом, оповргло је ову тврдњу и приказало уговор, по којем је ауто плаћен 392.000 динара!

- Како се НСЗ не оглашава поводом ове афере, у коју су умешани њени чиновници из зрењанинске филијале, поднета је пријава Министарству за државну управу и локалну самоуправу за инспекцијски надзор. Јер, сумњамо да је реч о незаконитом раду и сукобу интереса. Пошто Закон о државним службеницима изричито забрањује њихове предузетничке активности, а у случају задруге они су истовремено оснивачи и чланови активног привредног друштва - истиче Гвозденовић.

Сумња се да је у сукобу интереса и Габријела Лоди, председница Скупштине задруге. Супруга Габора Лодија, посланика ДС у републичкој Скупштини, шеф је сектора за санитарни надзор у градској управи, а на многа непријатна питања новинара о (не)раду задруге, једноставно не жели да одговара.

Антрфиле : ОСТАЛИ БЕЗ ОДГОВОРА

„НОВОСТИ“, које су о овој афери писале недавно, остале су ускраћене, међутим, за многе одговоре о пословању задруге. На наша питања како директор филијале НСЗ Перо Кнежевић може да буде оснивач и председник надзорног одбора задруге и да ли је нормално да државна подстицајна средства за запошљавање даје приватној задрузи - нисмо добили одговор из београдске централе НСЗ.

САСЛУШАЊА

- ОХРАБРУЈЕ да полиција ради свој посао и саслушава актере афере. Ми се нећемо зауставити, јер циљ је да спасемо задругу и племениту идеју УНХЦР, коју су несавесни појединци угрозили и сада беже од одговорности - истиче челник Удружења избеглица.

ПЕТИЦИЈА СА 70.000 ПОТПИСА БЕЗ ПОДРШКЕ

Правда, Датум : 15.3.2012, Страна : 7

КОАЛИЦИЈА ИЗБЕГЛИЦА

БЕОГРАД - Коалиција удружења избеглица затражила је од председника Србије Бориса Тадића да одговори јавности зашто није подржао петицију коју је потписало 70.000 избеглих и прогнаних за враћање одузетих имовинских и стечених права.

Председник Коалиције Миодраг Линта навео је да су петицијом затражени и исти стандарди на суђењима за ратне злочине и коначно решавање питања несталих, и најавио да ће данас Тадићу предати отворено писмо са захтевима избеглица и Анекс Г Бечког споразума о сукцесији.

РОДИТЕЉИМА ОДУЗЕТО ЧЕТВОРО ДЕЦЕ

Дневник, Датум : 15.3.2012, Страна : 13

СОЦИЈАЛНА ДРАМА У ЈАНКОВОМ МОСТУ

Невенчаном брачном пару, Светлани Домић и Јанусу Дакоу, судским решењем одузето је четворо деце јер је процењено да нису у стању да воде рачуна о њима, са чиме они никако не могу да се помире. Тврде да, упркос томе што живе у тешким условима, није било разлога за тако ригорозне мере, поготово у тренутку када су у акцији УНХЦР-а и фирме “Викторија груп” добили кров над главом. На њихову страну стало је и Удружење за помоћ избеглим, прогнаним и расељеним лицима у Зрењанину, с обзиром на то да је Јанус Дако избеглица из Хрватске.

– Њихова деца су једном већ била одузета, на три месеца, али тада уз сагласност родитеља. После тога је, међутим, Центар за социјални рад повео случај и затражио да им деца буду одузета трајно. Ова породица једно време је, током лета, камповала на Тамишу, када смо и сазнали за њу. Уз наше ангажовање, смештај им је обезбеђен у избегличким баракама у Зрењанину, које су касније расељене. Сада су добили кућу у Јанковом Мосту – објашњава у изјави за “Дневник” председник Управног одбора Удружења за помоћ избеглим, прогнаним и расељеним лицима Марко Гвозденовић. Светлана Домић вели да је једва преживела тренутак када су социјални радници дошли и одвели јој децу.

– И даље ми је пред очима слика како вичу и скачу јер не желе да иду од нас. То сам једном већ доживела. Најгоре ми је што, за разлику од првог пута, сада и не знам где су, нити могу причати с њима – јада се Светлана, док Јанус Дако поручује да, какав год да је отац, ради се о његовој деци, за коју страхује да, после овога, не доживе нервни слом. Директорка зрењанинског Центра за социјални рад Весна Станков каже да је ова установа била покретач тужбе за лишење родитељског права зато што је невенчани брачни пар, како тврди, занемаривао родитељске дужности.

– Суд је донео пресуду којом су они потпуно лишени родитељског права, и ту пресуду је потврдио Апелациони суд у Новом Саду. Родитељи су имали могућност да кроз судски

поступак докажу да није тачно оно што је Центар проценио кроз стручна мишљења. Деца су збринута на одговарајући начин, а родитељима је објашњено да ћемо се ми и они убудуће договарати о свему – наглашава Весна Станков.

РАТНИ ЗЛОЧИНАЦ ЗБОГ ФРИЖИДЕРА!

Ало!, Датум : 15.3.2012, Страна : 8

ИЗБЕГЛИЦИ РАДОЈКУ РАДМИЛОВИЋУ (38) ПРЕТИ ИЗРУЧЕЊЕ ХРВАТСКОЈ

Радојку Радмиловићу (38), избеглици из села Јеминовци код Славонске Пожеге прети изручење Хрватској по пресуди Жупанијског суда у Вуковару од 10. децембра 2004. године, када је у одсуству осуђен на три године затвора. Иако му се на терет ставља ратни злочин над цивилним становништвом, његова сестра Стојанка Радмиловић тврди да је његов једини злочин заправо - украдени фрижидер!

Наиме, породица Радојка Радмиловића се из села Бапске код Вуковара половином маја 1995. године преселила у село Мартинце код Сремске Митровице. У хрватској оптужници се наводи да је у Бапској учествовао у протеривању 69 припадника хрватске националности и да је приликом напуштања овог села из хрватске куће у којој је привремено живео присвојио туђу имовину - један фрижидер.

Његова сестра, међутим, тврди да је Радојко 1991. године, када је стигао у Бапску, био малолетник, да није учествовао у борбама и није служио војску. Да је учествовао у протеривању, на суђењу га је означило двоје од 69 протераних.

Дошли смо у Бапску с торбама и сместили се у део хрватске куће која није изгорела. Није истина да је Радојко било кога од Хрвата истерао из куће. Он је био дечак од 17 година. Ми смо истерани са имања од 26 јутара земље, кућа нам је спаљена отац и деда убијени.

Никоме није нанео никакво зло, а ето, ухапшен је и биће испоручен Хрватској - каже Стојанка Радмиловић, која са породицом живи у Мартинцима код Сремске Митровице, где је њен брат и ухапшен. Радојко се од 6. децембра налази у екстрадиционом затвору у Београду и чека изручење Хрватској, након што је Апелациони суд у Београду потврдио одлуку Вишег суда да су за то испуњени сви услови.

Саво Штрбац, директор Документационог центра „Веритас“ из Београда, каже да по Закону о избеглицама Републике Србије он не може бити испоручен, а штити га и Конвенција УН о избеглицама из 1951, која јасно каже да се избеглице не смеју испоручивати.

Радојко Радмиловић је избеглица у Србији и данас је у том статусу - каже Штрбац. Након свега, Радмиловићев бранилац написао је тужбу Уставном суду Србије, а ако она не уроди плодом, Радмиловић ће бити трећи Србин који је због ратних злочина послат у Хрватску.

Антрфиле : ЖИВЕО ИСПОД ЧАРДАКА

Радојко Радмиловић је све док га полиција није ухапсила и предала суду живео сам у импровизованој собици испод чардака на плацу у Мартинцима и тек је недавно поднео захтев за пријем у држављанство Србије. Новац за адвоката није имао, па му је додељен по службеној дужности.

PRESS CLIPPING

Петак 16.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗБРИЊАВАЊЕ СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНОГ СТАНОВНИШТВА

Преглед, Датум : 16.3.2012, Страна : 5

Смедерево

Од 35 монтажних кућа, које финансира Европска комисија, седам ће добити социјално угрожени становници у Смедереву, а 28 избегла и интерно расељена лица. Реч је о једнократној и бесповратној помоћи у виду изградње монтажних кућа на приватним грађевинским парцелама будућих корисника ове врсте помоћи. „Пројекат, вредан око 800.000 евра, спроводи Европска комисија у сарадњи са „Хелпом“, Комесаријатом за избеглице и градом Смедеревом, а требало би да буде реализован до краја јула“, изјавила је Тањугу Весна Јеремић-Драгојевић, задужена за здравство и социјалну политику у Градском већу.

„Овог пута помажемо људима с мањим примањима, који немају никакав објекат који се води на њих, или имају неусловне објекте. Предвиђено је седам кућа различитих квадратура за локално становништво, а обавеза будућих корисника је да плате прикључке за нове парцеле“, рекла је Драговић.

ПОРОДИЦЕ ДОБИЛЕ КУЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 16.3.2012, Страна : 5

НОВА ЦРЊА - На предлог председника општине Пере Миланкова, скупштина ове средњобанатске самоуправе одлучила је да куће које су раније купљене средствима швајцарске Дирекције за развој и додељене избегличким породицама на коришћење њима буду поклоњене.

Куће је добило 12 фамилија из Александрова, седам из Српске Црње и једна из Војводе Степе.

КРОВ ЗА УГРОЖЕНЕ

Вечерње Новости, Датум : 16.3.2012, Страна : 24

ЈОШ 20 СОЦИЈАЛНИХ СТАНОВА У КРАЉЕВУ

КРАЉЕВО - У краљевачком Борачком насељу јуче је започела изградња зграде за социјално становање у заштићеним условима.

Ова зграда са 20 станова, гради се из фондова Европске уније, а реализује је Високи комесаријат УН за избеглице - УНХЦР.

По завршетку изградње, станове ће добити социјално угрожене избеглице и расељена лица која су још смештена у колективне центре као и најугроженије породице из локалне заједнице.

НИШ ОТВОРЕНОГ СРЦА

Вечерње Новости, Датум : 16.3.2012, Страна : 26

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА са космета ЗА ПОКРЕТАЊЕ ВЛАСТИТОГ ПОСЛА

НИШ - Снежана Цвејић (40) из Приштине и Филип Алексић (18) из Гњилана, су међу двадесетак хиљада оних који су својевремено морали да побегну са Космета и нови кров над главом потраже у Нишу и околини. **Са још двадесеторо представника других породица, њих двоје су јуче у Градској кући са градоначелником Ниша Милошем Симоновићем потписали уговор о помоћи у економском осамостаљивању избеглих и расељених лица. Реч је о укупној помоћи од четири и по милиона динара, чиме ће ови људи у разним делатностима обезбеђивати егзистенцију, себи и укућанима, с тим што је 70 одсто средстава обезбедио Комесаријат за избеглице, а остатак град на Нишави.**

- У Нишу сам са супругом и двоје деце од 1999. године. Добили смо приколицу, пумпу за наводњавање и још неке неопходне уређаје, јер се бавимо пољопривредом, а овде живимо у кући коју сам наследила од мајке - каже Снежана Цвејић.

Већина ових породица је на лични захтев помоћ добила за покретање пољопривредне производње, али има и оних који ће се опробати у другим делатностима.

- **Ово је реализација првог пројекта са којим смо конкурисали код Републичког комесаријата за избеглице, а ускоро ће у дело бити преточен и други који се односи на доделу грађевинског материјала - каже градски већник Милорад Стошић.**

Антрфиле : РАДНЕ КЊИЖИЦЕ

У ОТВОРЕНОМ разговору са градоначелником изнети су проблеми са којим се избегли често сусрећу. Један се односи на отежано добијање радних књижица у градским општинама. Добили су обећање да ће им град помоћи у решавању тог проблема.

ОТВОРЕНО ПИСМО ИЗБЕГЛИЧКИХ УДРУЖЕЊА

Политика, Датум : 16.3.2012, Страна : А5

Коалиција удружења избеглица упутила је јуче, поводом пријема за Србе у региону, отворено писмо председнику Борису Тадићу у којем су га подсетили да већ две године не одговара на 11 дописа која су му послали са молбом да их прими. У писму које потписује председник коалиције Миодраг Линта, Тадића питају између осталог и зашто није подржао петицију избеглих и прогнаних Срба коју је својим потписом подржало више од 70.000 оштећених грађана и којом траже враћање одузетих имовинских и стечених права.

СВЕТ ЗАТВАРА ПОГЛАВЉЕ ИЗБЕГЛИШТВА НА БАЛКАНУ

Политика, Датум : 16.3.2012, Страна : А4

ИНТЕРВЈУ: Ане Вилем Билевелд, лични изасланик високог комесара УН за избеглице за Балкан

Регионални програм стамбеног збрињавања је последњи заједнички напор међународне заједнице да се реше преостале потребе избеглица на западном Балкану из периода 1991–1995. године, каже Ане Вилем Билевелд, лични изасланик високог комесара УН за избеглице за Балкан.

У разговору за „Политику” он додаје да је фокус овог програма стамбено збрињавање најугроженијих међу избеглицама и интерно расељеним људима из региона. Према овом програму, планирана је изградња 10.000 станова, куповина сеоских домаћинстава и обезбеђивање грађевинског материјала за збрињавање око 17.000 избегличких породица.

„Последњих 20 година међународна заједница се здушно и на разне начине ангажовала у овом региону. Данас се међународна заједница суочава са многобројним проблемима широм света, док је овај регион постепено еволуирао из поглавља 1991–1995. године.”

Какав је значај Регионалног програма за стамбено збрињавање избеглица и интерно расељених особа?

Од кључног је значаја да је програм резултат разговора и договора четири државе – Босне и Херцеговине, Хрватске, Црне Горе и Србије – које су га и израдиле и успеле да, након ужасних сукоба током деведесетих, понуде решења која би затворила деликатно поглавље о избеглицама, окренуле лист и пошле напред.

На које све начине ће петогодишњи регионални програм унапредити живот избеглица и интерно расељених?

Толико година након сукоба, живот људи мора у неком тренутку да се врати у нормалу. Статус избеглице кад-тад мора да престане. Људи морају да одлуче где желе да наставе живот, где да се потпуно друштвено интегришу. Избеглице често живе у међупростору: тешко им је да пресеку, донесу одлуку остају ли ту где су се након сукоба нашли, враћају ли се назад, кући, у своју земљу порекла, или вечито лебде негде између та два одредштва. **Да би сада одлучили, основали смо специјалну радну групу која се бави стратегијом потпуног информисања, тако да сви потенцијални корисници овог програма могу да донесу ваљану одлуку „остају ли или се враћају”.**

Од суштинског значаја је коначно затварање колективних избегличких центара где су најугроженији међу овом популацијом углавном дуго живели у тешким условима. Стамбени пројекти који су израђени у четири земље, требало би, између осталог, да послуже као катализатор за јачу друштвену интеграцију жртава сукоба у периоду 1991–1995.

Поред изналажења, надамо се, трајног стамбеног решења за најсиромашније, многа друга питања од животне важности за ове људе у међувремену су четири владе разрешиле радом радних група о личним документима, пензијама, размени статистичких података и других релевантних питања и тако прибавили информације за решавање главних, преосталих проблема избеглица и расељених лица. Те радне групе деловале су као везиво у целом процесу затварања поглавља „дуготрајног избеглиштва”. У мноштву својих аспеката Регионални програм стамбеног збрињавања избеглица о којима је постигнут договор Сарајева, Загреба, Подгорице и Београда, представља индикатор зрелих политичких интеграција у региону, што је изузетно охрабрујуће.

Да ли верујете да ће међународна донаторска конференција за прикупљање средстава за овај програм, заказана за крај априла у Сарајеву, бити успешна?

Имам све разлоге да будем оптимиста, и очекујем да предстојећа донаторска конференција неће доживети неуспех. У њеној припреми, позивнице нисмо слали само на Запад где се многе земље суочавају са великим финансијским потешкоћама и строгим програмима штедње. За успех донаторске конференције у Сарајеву путовао сам у многе земље, укључујући и Азербејџан, Турску, Русију...

Разговарао са дипломатским представницима земаља Блиског истока и Персијског залива, где такође постоји велико политичко интересовање за овај програм.

Постоји чврсто веровање да би овај регионални програм могао постати модел за многе регионе који се суочавају са дуготрајним сукобима и продуженим избегличким недаћама.

Ово веровање у регионални програм као потенцијални глобални модел није без основа. Јер, погледајте шта је земљама западног Балкана успело након година застрашујућих међусобних сукоба. Београд, Загреб, Сарајево и Подгорица су успели да седну и договоре се о једној стази која води у будућност многе људе силом измештене са огњишта током догађаја 1991–1995.

Као специјални изасланик Садако Огате (некадашњи високи комесар УН за избеглице) током деведесетих лично сам био сведок немилих догађаја и зато сам изузетно почаствован што ме је високи комесар УН за избеглице Антонио Гутереш позвао да се вратим из пензије и помогнем коначном затварању историјског поглавља „деведесетих на Балкану” и да сви кренемо у светлију будућност.

PRESS CLIPPING

Субота 17.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

МАЛИ ОДЗИВ ИЗБЕГЛИХ

Блиц – Србија, Датум : 17.3.2012, Страна : 3

ЛАЈКОВАЦ

Свега десетак од 284 избеглих и интерно расељених одоба поднело је у Општини Лајковац захтеве за помоћ у грађевинском материјалу, након конкурса за економско оснаживање избеглица.

До сада је у Лајковцу кроз овај вид помоћи пласирано 6,4 милиона динара, а годишње помоћ у грађевинском материјалу добије 14 породица.

МОНТАЖНЕ КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Политика, Датум : 17.3.2012, Страна : А14

Смедерево – Од 35 монтажних кућа, које финансира Европска комисија, седам ће добити социјално угрожени становници у Смедереву, а 28 избегла и интерно расељена лица. Реч је о једнократној и бесповратној помоћи у виду изградње монтажних кућа на приватним грађевинским парцелама будућих корисника ове врсте помоћи. „Пројекат, вредан око 800.000 евра, спроводи Европска комисија у сарадњи са Хелпом, Комесаријатом за избеглице и градом Смедеревом, а требало би да буде реализован до краја јула“, изјавила је Танјугу др Весна Јеремић-Драгојевић, задужена за здравство и социјалну политику у Градском већу.

„Овог пута помажемо људима са мањим примањима, који немају никакав објекат који се води на њих, или имају неусловне објекте. Предвиђено је седам кућа различите квадратуре за локално становништво, а обавеза будућих корисника је да плате прикључке за нове парцеле“, рекла је Драговићева.

Оглас за доделу седам монтажних кућа је већ расписан, а презентација пројекта биће одржана 20. и 21. марта у смедеревском Центру за културу, када ће заинтересованима бити подељени и формулари за конкурисање. Пријаве са траженим информацијама о социјалном статусу, власништву над грађевинском парцелом и осталом документацијом заинтересовани ће у затвореној коверти предавати у Градској управи. У понедељак, 19. марта, биће објављен и оглас за доделу 28 монтажних кућа у Малој Крсни, намењених избеглим и интерно расељеним лицима, којих је својевремено у Колективном центру у Радинцу код Смедерева било више од 600. Тај број је сада смањен за две трећине и у центру је тренутно 250 особа, а процена је да ће их после овог пројекта остати око 120.

„Ових дана очекујемо резултате конкурса нових пројеката, с циљем коначног затварања овог центра“, рекла је Драговићева. Колективни центар у Радинцу био је у време деведесетих један од највећих колективних центара на Балкану, у коме су у једном тренутку била смештена 632 корисника.

ПОМОЋ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 17.3.2012, Страна : 30

ВЛАДИЧИН ХАН - Број оних који траже помоћ од Грађанске саветодавне службе је у порасту, а од почетка године предњаче захтеви за процену штете од елементарних непогода.

По речима Игора Стојановића, правника и шефа мобилног тима ГСС, најчешће им се обраћају избегла и расељена лица, повратници, особе са инвалидитетом, стара и изнемогла лица, мада чак 70 одсто захтева стиже из ромске популације.

ХУМАНОСТ

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 17.3.2012, Страна : 17

АПАТИН - Ансамбл КУД "Крајина" из Београда, које окупља избегле из Хрватске и БиХ, организоваће данас у Апатину хуманитарни концерт за помоћ оболелом петаестогодишњем Николи Мајсторовићу из Свилојева, код Апатина, којем је потребно 38.000 евра за одлазак на операцију срчаних залистака на Клиници за дечју кардиоваскуларну хирургију у Лајпцигу, у Немачкој, јер његови родитељи, иначе, избеглице из Лике, немају прекопотребан новац.

КРИЗА УСПОРАВА ПОВРАТАК

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 17.3.2012, Страна : 31

Делегација Срба, повратника у Далмацију и Лику, посетила Нови Сад

Највећи проблем за Србе повратнике је могућност запослења

ДА ЈЕ више радних места, вратило би се и више Срба - заједничка је оцена представника Срба који су се вратили на своја огњишта у Далмацији и Лици, изречена јуче у разговору са покрајинским и градским челницима.

Делегација Срба повратника, који имају одговорне позиције у својим локалним самоуправама и управама Далматинске и Личке жупаније, посетила је Нови Сад, како би у разговору са представницима градске и покрајинске власти продубила могућности за економску сарадњу.

- Највећи проблем за Србе који су се вратили у Хрватску је управо економско-социјална стабилност, односно, могућност запослења и остваривања прихода. Он каже да је обнова кућа разорених ратом при крају.

Никола Лалић, заменик личко-сењског жупана, истиче да сада везе Срба повратника у Хрватску са Србима у матици све више добијају економску димензију. Мирослав Машић, заменик начелника општине Врховине, поред Плитвичких језера, који се у Хрватску вратио 2003. године, објашњава како ова општина и сад има већинско српско становништво.

- Тренутно у општини имамо више од 85 одсто становника српске националности - каже Машић. - Углавном су у питању повратници, пошто се вратило 1.400 људи, односно, око 50 одсто становника који су избегли у Србију. Сада смо, после много проблема, покренули један погон дрвне индустрије, у ком ће посао наћи 70 људи.

Слично прича и Станко Мијић, заменик начелника општине Обровац, који се у Хрватску вратио 2005. године.

- Ствари се лагано поправљају - каже Мијић. - Инфраструктура се обнавља солидним темпом и самим тим стичу се услови за озбиљнији повратак Срба. За сада у

општину се вратило **1.300 становника - Срба, од око 7.000** колико их је било пре рата. На жалост, у питању су, најчешће, старији људи, али надамо се да ће економска сарадња помоћи опоравку привреде и самим тим да ће се вратити и млађи људи.

НА РЕДУ ЕКОНОМСКА САРАДЊА

Дневник, Датум : 17.3.2012, Страна : 9

ГРАДОНАЧЕЛНИК ПРИМИО ПРЕДСТАВНИКЕ СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ

Делегацију Срба повратника у жупаније Далмације и Лике из Шибенско-книнске, Задарске, Личко-сењске жупаније примио је јуче у Свечаној сали Градску куће градоначелник Игор Павличић.

Том приликом заменица жупана Задарске жупаније Рајка Рађеновић рекла је да је највећи проблем повратника запошљавање, поготово у време кризе.

- Наш данашњи сусрет наставак је сарадње започете пре десетак година између Владе Војводине и наше повратничке популације. Осмишљен је један пројекат који је у самом почетку био хуманитаран, а то је помоћ избеглицама које су у току „Олује“ дошле на ова подручја и остали овде, а исто тако и помоћ нама који смо се вратили у Хрватску. Данас то прераста у пројекат економске сарадње - рекао је заменик Личко-сењског жупана Никола Лалић.

Градоначелник Павличић је истакао како је важно да постоји добра међусобна комуникација и воља за решавање заосталих проблема. **На састанку се говорило о будућој привредној, културној и спортској сарадњи, а разматране су и могућности да везе града са хрватским жупанијама и општинама буду јаче у свим областима.**

PRESS CLIPPING

Понедељак 19.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ РАСЕЉЕНИМА

Вечерње Новости, Датум : 19.3.2012, Страна : 5

НЕГОТИН - Кључеви нових 13 станова за најугроженије интерно расељене особе, избеглице и социјално угрожене локалне породице у згради у којој је пре две године изграђено 20 таквих станова, у улици Миомира Радосављевића Пикија, биће свечано додељени у уторак, 20. марта.

РАДОВИ НА ИЗГРАДЊИ ЗГРАДЕ

Пресс, Датум : 19.3.2012, Страна : 17

Радови на изградњи зграде за социјално становање у заштићеним условима почели су у Борачком насељу у Краљеву.

Објекат са 20 станова гради се у оквиру пројекта „Подршка унапређењу животних услова, права и запошљавања избеглих и интерно расељених лица у Србији“.

АНЕКС Г У ГИГИНОЈ ШУПИ

Данас – Бизнис, Датум : 19.3.2012, Страна : 1

Ружа Ћирковић

ЗЕМЉА БЕЗ ДРЖАВЕ: Споразум о сукцесији је моја омиљена тема још од времена кад ме је Коста Михајловић научио да је једна од првих особина доброг новинара да буде упоран или, како је Михајловић рекао, „да буде досадан“. Та се особина новинарима прашта. Има и једна која се никако не прашта, а о тој ћу самокритички после.

Анекс Г је такође моја омиљена тема од времена кад га је смислио Мирољуб Лабус као додаток Споразуму о сукцесији, који је у глобалу узев, збиља испао доста повољан по државу Србију. Сами грађани и фирме из Србије препушене су, међутим, Анексу Г који их у принципу упућује да своја имовинска, радна или пензијска права остварују на бази стања од 31. децембра 1990. године пред судовима државе сукцесора у којој су та права настала, а све државе сукцесоре обавезује да обезбеде услове у којима ће пред њиховим судовима у тим стварима сви учесници бити равноправно третирани без обзира да ли су њени држављани, или нису.

Уколико се државе сукцесори о ту обавезу оглуше држава Србија има право да покрене механизам из Споразума о сукцесији како би своје грађане и фирме заштитила. Међутим, постоје озбиљни изгледи да неке институције Европске уније, једном у далекој будућности открију, како се то после 30 година чланства у ЕУ догодило Грчкој, да је Србија земља без државе.

Комисија за спровођење Анекса Г није се, због блокаде из Хрватске, састала две године, а наша страна није начисто са тим ни да ли су они услови за интервенцију државе испуњени или нису, а још мање је начисто са тим да ли би ЕУ волела да Србија, која се уби да постане стварно кандидат, прави гужву око понашања

Хрватске, која само што није постала њен члан. Па зато користим ову колумну да подсетим грађане Србије, који мисле да имају станарско право у Хрватској, да им у априлу истиче већ једном продужени рок да се, по хрватским законима, у Хрватској пријаве за регулисање тог права. **Јер, како каже комесар за избеглице Владимир Цуцић, сем што су њихове потребе стварно овде а права су им остала тамо, цаба им је тражити нешто више од онога што хрватски закони нуде писањем петиција „господину Тадићу, господину Цветковићу, господину Кркобабићу, па чак и ЕУ, јер су са сличним ефектом своју петицију могли да пошаљу и Гиги у шупу“.**

Јер, подсећа с правом господин Цуцић, није им станове узела ни Србија ни ЕУ. То је тачно, сматрам ја, али није познат ни један једини случај да је Србија залегла за права неког свог грађанина-појединца, па им је Гигина шупа подједнако добра адреса као и Влада Србије, на пример, и са тог жалосног разлога.

Чак је и Милошевић, вајни заштитник српских националних права, трговао на пример са госпођом Хелен Бентли кад су нека појединачна права грађана Србије била у питању, а на штету тих грађана. Међутим, грађани као појединци се у овим стварима сукцесије и Анекса Г још некако и држе, али имовина наших предузећа, на пример у Хрватској, и захваљујући у међувремену овде обављеној приватизацији, којом најчешће није била обухваћена, и захваљујући пропасти и тих приватизација и многих предузећа и без приватизације, третира се више као Алајбегова слама. **Мада је пре пар година држава Србија позивала овдашња предузећа да јој, не зна се зашто, пријаве своју имовину у Хрватској, није познато да је у том погледу било шта предузела.**

Последњи који је, истина такође актима добре воље на које хрватска страна није узвратила, нешто око тога предузимао, био је Драгомир Попов тада директор Савезне дирекције за имовину. Отад те ствари теку више стихијски и сетимо их се, у дну новинских страна, само кад неки радник, као неки дан радник продавнице Борелија у Сомбору, запрети да ће се спалити због небриге државе за нерешене имовинске спорове са Хрватском. Не знам да ли је човек у праву или није, али кладим се да ни у нашем делу Комисије за споровођење Анекса Г такође не знају.

ЂУРЂИНА: Биографи су забележили да је брадати Никола Баја Пашић целог живота бринуо да ли је усрећио своју жену. Госпођа се звала Ђурђина. Није му то међутим сметало да њено данас ретко име употреби у потврду својих политичких вештина и манира. Тако је настала следећа анегдота. Дође неки страни новинар да прави интервју с Пашићем, а његова жена донесе слатко. Пашић јој се тада, онако успут, обрати именом на пример Јелена, али свакако не њеним.

Питали га онда сарадници зашто је то учинио, а Пашић каже: кад овај новинар објави интервју, а ја њиме не будем задовољан то ће име бити доказ да му се ни у осталим стварима из интервјуа не може веровати. Е, то се у прошлој колумни догодило и мени. Јавили су ми да господин Мирослав Богићевић, власник шабачког Фармакома, није био на саветовању економиста на Копаонику. Ни на овогодишњем ни на било ком другом ранијих година. Дакле, никад. Нисам чак ни свог информатора за гушу, од велике ми је користи и иначе му се такви превиди не догађају. Али, моја прошла колумна оде у пропаст. Извињавам се господину Богићевићу, ако му то нешто значи.

PRESS CLIPPING

Уторак 20.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДУГО ЧЕКАЊЕ НА ДОМ

Вечерње Новости, Датум : 20.3.2012, Страна : 12

У СРБИЈИ ИЗГРАЂЕНО 4.380 СТАНОВА ЗА НАЈУГРОЖЕНИЈЕ ИЗБЕГЛИЦЕ, УГЛАВНОМ СТАРЕ И НЕМОЋНЕ

У преосталом 41 колективном центру остало још 3.476 људи

СТРПЉЕН, спасен. Али и стрпљењу, нашем избегличком, има краја. Ево, сабирамо године, прођоше скоро две деценије, не може се више с “каменом под главу”. **Ову поделу социјалних станова нисмо прошли. Кажу: има и горих судбина. Сачекаћемо и септембар, како су обећали, да и ми коначно добијемо кров над главом.**

Радмила Миланко (51), из Обровца, тежак је инвалид. Са супругом Дамиром и ћерком Драганом, студенткињом, и сином Дамиром, најбољим дипломцем са Правног факултета, машта о дану када ће се, уместо у влажном собичку са два гвоздена кревета у избегличком кампу у Крњачи код Београда, пробудити у свом дому.

- Имали смо све, остали без игде ичега - каже Радмила.

- Ћерка је имала 12, син једва осам година кад нас је рат протерао са огњишта.

Разболела сам се од стреса, остала трајно непокретна. Муж, некад председник општине Обровац, сваког се посла прихватао само да нас прехрани. У овај собичак стала је сва наша избегличка мука, али, и кад је било најтеже, нисмо губили наду. Не губимо је ни данас.

Четири члана породица Миланко су међу 3.476 људи колико их још живи у преосталом 41 избегличком центру. **Од некадашњих 700 затворено је 659, а изградњом станова за најугроженије категорије њихов број ће се, кажу надлежни, и даље смањивати.**

До сада је широм Србије изграђено 4.380 станова. План је да се у оквиру Регионалног програма у наредних од пет до седам година у своје домове усели још 10.000 избегличких породица.

- **Предвиђени су и други видови помоћи - између осталог и откуп домаћанства са окућницом у вредности од 770.000 динара - каже Јелена Марић из Комесаријата за избеглице Републике Србије. - Планирана је и помоћ у грађевинском материјалу или намештају, по породици у вредности до 110.000 динара, као и донација пакета грађевинског материјала за радно способне породице вредна 440.000 динара.**

- Ова помоћ је добродошла онима који адаптирају неусловни стамбени објекат - каже Марићева. - Лица која напуштају колективни центар добијају једнократну робно-новчану помоћ у износу од 45.000 динара.

Осим државе Србије, средства су обезбедили и међународни фондови, али су прикупљена и преко бројних донација, од Европске уније, УНХЦР-а, влада Немачке и Италије, Бироа за популацију избеглица Владе САД.

- Предвиђено је да се у оквиру Регионалног пројекта (четири земље у региону) обезбеди 302 милиона евра за решавање стамбеног питања још 16.780 најугроженијих избегличких, али и расељених породица којих је 210.000 у Србији - каже Јелена Марић.

Антрфиле : КЉУЧ У БРАВУ

PRESS CLIPPING

Четвртак 22.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДВА СПРАТА 13 РАДОСТИ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 22.3.2012, Страна : 30

ПОСЛЕ ДОЗИЂИВАЊА, УСЕЉЕНИ НОВИ СТАНАРИ ЗГРАДЕ ЗА ИЗБЕГЛЕ, РАСЕЉЕНЕ И СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНЕ

Кров над главом добили Михајловићи, Бабићи, Павловићи... укупно њих 39 НЕГОТИН - Двапут су се селили Миле и Пера Гак. Најпре су, 1995, морали да напусте родни Обровац и избегну на Космет, а онда су, по завршетку НАТО бомбардовања, наново кренули у „бежанију“. Скућили су се, коначно, у Неготину, улици Миомира Радосављевића Пикија бр. 36 - а од уторка им је нови дом на последња два спрата зграде подигнуте пре две године, за 20 избегличких, интерно расељених и социјално угрожених породица. Сада после надзиђивања два спрата, комшије су им постали и чланови још 13 невољничких породица.

- Још не верујем да смо овде. Лепо је, све ново и уређено, има свега: веш машина, шпорет, опремљена кухиња, покућство... И остале станаре добро познајем, јер смо скупа, више од деценије, делили избегличку муку у Колективном центру у хотелу „Индекс Крајина“ - каже Пера, показујући ћерки Милици и радозналим гостима нови дом.

Гакови су, иначе, једна од три породице избегле из Хрватске које ће живети у овој згради, заједно са још седам интерно расељених са Косова и три социјално угрожена, локална домаћинства. Кров над главом и сигуран сан, веле, на истој адреси пронашли су и Михајловићи, Бабићи, Павловићи... укупно 39 душа.

- Житељи ове зграде имаће право коришћења станова докле год су у стању социјалне потребе. Са њима живи и породица-домаћин, чија је улога да им пружа потребну помоћ и буде веза са Центром за социјални рад - кажу у Комесаријату за избеглице, напомињући да је у објекат уложено 60 милиона динара.

Иначе, изградњу нових 13 станова финансирала је Европска унија са 200.000 евра, док је локална самоуправа била у прилици да издвоји десет пута мањи износ. Пројекат су реализовали Комесаријат за избеглице, општина Неготин, Центар за социјални рад и Хаусинг центар, који је и носилац пројекта „Социјално становање у заштићеним условима“. Додатних 15.000 евра обезбедила је америчка невладина организација „Хабитат фор хјуманити“ и НВО Хаусинг центар.

Антрфиле : ДОБРОДОШЛИЦА

НОВИМ станарима кључеве и пригодне поклоне уручили су др Влајко Ђорђевић, председник општине Неготин, Бранислава Жарковић, председница Хаусинг центра и Иван Гергинов, помоћник комесара за избеглице Републике Србије.

ОПРЕМА ЗА ПОРОДИЧНИ ПОСаО

Данас, Датум : 22.3.2012, Страна : 20

Помоћ Ниша расељенима са Косова и Метохије

Ниш - Двадесет две расељене породице са Косова и Метохије које данас живе у Нишу добиле су помоћ у опреми у вредности 120.000 динара како би започеле или унапредиле већ постојећи породични посао, саопштено је у кабинету градоначелника Ниша Милоша Симоновића.

Укупна вредност помоћи за ове интерно расељене породице је четири и по милиона динара. **Помоћ су доделили Комесаријат за избеглице и Град Ниш. Циљ помоћи је „економско оснаживање и осамостаљивање“ интерно расељених.**

- Веома је важно што је ова група наших суграђана показала намеру да активно решава своје економске проблеме. На овај конкурс јавио се велики број породица, а на тај начин изразили су једну врсту активизма да сами одлучују о својој даљој судбини и пословној перспективи. Сигуран сам да ће средства употребити на прави начин, да ће развити добре послове како би издржавали своје породице, а надам се и да ће за коју годину проширити делатности којима су почели да се баве - каже градоначелник Симоновић.

У кабинету кажу да је град Ниш „у последњих неколико година уложио велике напоре како би избегла и интерно расељена лица уживала сва права као и сви остали грађани Ниша“.

Од 2008. године донето је више одлука које су обезбедиле да иселјеници са Косова буду равноправни са осталим Нишлијама. Они поред осталог остварују и сва права из области социјалне заштите и других области које се финансирају средствима из буџета града, наводи се у саопштењу.

ИЗБЕГЛИЧКА ДЕЦА

Политика, Датум : 22.3.2012, Страна : А14

Поводом текста „Лажне наде у бакљаде“, „Политика“, 14 марта Саво Штрбац

У тексту „Лажне наде у бакљаде“ аутор Жељко Љ. Крстић, пишући о настанку милитантних навијачких група, између осталог наводи: „Један број њих води порекло из избегличких породица. Реч је о деци која су се тешко интегрисала у овдашњу средину“.

Не поричем изнесену тврдњу аутора да међу милитантним навијачким групама има и оних који воде порекло из избегличких породица. Међутим, не слажем се са ставом аутора да је реч о деци која су се тешко интегрисала у овдашњу средину. Наиме, сматрам да није коректно упирати прстом само у избегличку децу јер „избегличка деца“ у милитантним навијачким групама не чине ни окосницу ни већину. Такође сматрам да у те групе не улазе они који се нису адаптирали на нову средину, већ, напротив, они који се уклапају у модерне навијачке трендове и у Србији и у регији, а могло би се рећи и у целом свету, то јест и у земљама где има избеглица, али и где их уопште нема. Замерам аутору што, када је већ споменуо избеглице, није изнео и податке из којих других социјалних средина долазе припадници тих милитантних навијачких група.

Ми избеглице смо ову тврдњу и став аутора доживели као пребацивање кривице за једну негативну друштвену појаву на нас, односно на избегличку популацију. Ми људи из крајишког избегличког корпуса осуђујемо поступак припадника истовремено желимо нагласити да је на нашу радост и задовољство много више деце из избегличке популације успешних грађана и земље Србије и многих земаља широм света, где су после „бљескова“ и „олуја“ нашли нови завичај. Подједнако су успешни на свим пољима: спортском, научном, културном, уметничком, комуникацијском...

Ми из старије избегличке популације смо поносни на ову успешну, далеко бројнију, групацију наше деце. Поносни смо на њих јер знамо у каквим условима су одрастали.

Оставши без завичаја, имовине и солидног стандарда, и ми и наша деца били смо принуђени – да би се одржали на површини живота – да будемо радишнији, мудрији и довитљивији од домицилног становништва. У тој свакодневној животној борби за позиције у новим срединама и наша деца су се понашала часно. Последњих неколико година, поред Србије и Републике Српске, где највише боравим и где има највише крајишких избеглица, пропутовао сам део европског, северноамеричког и аустралијског континента и посетио многе крајишке заједнице и удружења и с поносом могу рећи да су нам деца, по правилу, и у тим срединама успешна на свим пољима, што мало помало, корак по корак, али у континуитету поправља онај негативни имиџ Срба, генерално, из деведесетих година прошлог века.

Овакви пак написи, макар писани у доброј намери, нашој избегличкој популацији, посебно нашој деци, наносе штету у срединама где живимо, јер би наше комшије могле поистоветити добру децу са неколицином „неприлагођених”.

ЗАХВАЛНОСТ ВЛАДИЦИ

Правда, Датум : 22.3.2012, Страна : 4

ЂАКОВИЧАНИ

БЕОГРАД - У парохијском дому Храма Светог Саве на Врачару у Београду је одржано „Вече Ђакович ана“, духовног и културног карактера, на којем су се расељени Срби из тог метохијског града епископу рашко-призренском Теодосију захвалили за све што је учинио за њих.

Председник СО Ђаковица Ђокица Станојевић је рекао да се на манифестацији окупило око 480 расељених Срба из тог града, који данас живе широм Србије.

PRESS CLIPPING

Субота 24.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

УГАЉ ЗА УГРОЖЕНЕ

Данас – Браничево, Датум : 23.3.2012, Страна : 2

Костолац - Привредно друштво „Термоелектране и копови Костолац“, поклонило је **96 тона угља за потребе 30 угрожених породица, како би се обезбедиле огревом до краја грејне сезоне.**

У сарадњи са локалном самоуправом, у овој хуманитарној акцији угаљ је достављен породицама из Костолаца, Острова, Петке, Кленовника и Старог Костолаца. Акција донирања угља постала је традиционална за ПД ТЕ-КО Костолац, које годинама уназад обезбеђује огрев за угрожене, међу којима је највише ромских и избегличких породица.

СРБИН КАЖЊЕН ЗАТВОРОМ ЗБОГ ПРОДАЈЕ СВОЈЕ КУЋЕ ПРЕ РОКА

Блиц, Датум : 24.3.2012, Страна : 14

БЕОГРАД - Суд у Хрватској осудио је српског избеглицу Николу Перенчевића на шест месеци затвора и плаћање надокнаде штете, затезне камате и судских трошкова у износу од 53.200 евра јер је пре рока продао своју кућу коју је обновила хрватска држава, саопштио је Документационо-информациони центар „Веритас“ из Београда.

Перенчевић, избеглица из Клобучака код Сиска, сада је држављанин Србије, с пребивалиштем у Баваништу код Ковина. Хрватски суд осудио га је у одсуству, а пресуду му је као дипломатску пошту уручила српска полиција. „Веритас“ наводи да је Перенчевић кућу продао пре истека рока од 10 година, сматрајући да му је Хрватска, која га је тужила, кућу обновила као својеврсну компензацију за његова материјална добра, која је годинама и тешко стицао, а онда су у рату минирана.

КРОВОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Вечерње Новости, Датум : 24.3.2012, Страна : 10

Обилић - У Племетини, српском селу у општини Обилић, јуче је постављен камен-темељац за изградњу три куће намењене за збрињавање интерно расељених и социјално угрожених породица у општини Обилић.

Средства од око 4,5 милиона за изградњу кућа обезбедило је Министарство за Косово и Метохију. Још 923.000 динара обезбеђено је за завршетак раније започете градње једне куће.

СТЕВИНЕ СУЗЕ У РАДОВАЊУ

Вечерње Новости, Датум : 24.3.2012, Страна : 11

Избеглица из Двора на уни не сме у завичај где има домаћинство, живи у беди у селу код велике плане

Нема личну карту, пасош, ни динара прихода, а у надницу га неће јер је, кажу, стар

Од свега што сам имао остало ми је само име - Стево Радошевић. И гола душа натопљена муком и сузама.

Стево Радошевић (56), избеглица из Двора на Уни, готово по цео дан плаче, а живи, да иронија буде већа, у селу које се зове Радовање, на седмом километру од Велике Плана. Оронули собичак напуштеног сеоског Дома културе му је дом и једина утеха.

- Кад се постидим сопствене беде, побегнем у ову мемљиву собу. Мислим, побегао сам од других, неће видети колико патим и плачем. Али ме у мраку сачекају сећања, оживе слике пређашњег живота и суза сузу стиже.

У Радовање је дошао на Никољдан, 1996. Његове покојне родитеље, мајку Милку и оца Милоша, из избегличке колоне прогнаних у „Олуји“, упутили су у правцу Велике Плана а одатле у - Радовање. У муци им се нашла добра професорка Милица Орашајски која им је дала на коришћење стару кућу у селу. О сину Стеви, некад угледном пословођи и потпуковнику у резерви, који је мобилисан и послат на ратиште прво у Ердут, па на Мајевицу, Радошевићи годину дана ништа нису знали.

- Само су се у патњи и бризи ућутали - каже Стево. - Мештани су ми после причали да су били две сенке стално загладане у даљину.

Стево је успео да „пређе“ у Србију. Пронашао их је у Радовању.

- Мислио сам, важно је што нас је живот поново спојио, скућићемо се, поново нешто стећи. А они су венули пред мојим очима.

Разумео је, каже, њихову патњу. Имали су све - огромно домаћинство, хектаре обрадиве земље, механизацију, кућу пуну свега. Остали су без ичега. Две године касније, успели су да се врате у родни Шак Рјечанин крај Двора на Уни.

- Веровао сам, кад зло прође, и ја ћу за њима - прича кроз сузе Стево.

- Али, тад почиње моја мука - сазнао сам да сам на списку „непожељних“, да преко границе не могу јер сам ратовао. Немам личну карту, пасош, ниједан документ.

Немам ни динар прихода. Немам ништа! И нигде не могу! Ничији сам човек. Пре седам година умро му је отац, пре четири године и мајка. Чуо је, каже, да имање пропада, да га у готово опустелом селу нико не обрађује. А он, да би преживео, сваког би се посла прихватио. Раније је радио на сеоским њивама, цигланама и пиланама, обрађивао воћњаке, продавао на пијацама, комшији Јови чувао коње. Имао за храну и цигаре. Али посла више нема, никоме надничари не требају.

- А и кад ме виде, кажу: „Матор си! Шта ћеш нам?“ - говори кроз јецаје. Без докумената Стево не може да добије социјалну помоћ. Ни бесплатан оброк у јавној кухињи. Снежана Цветковић, секретар у Црвеном крсту Велике Плана, често Стеви донесе намирнице, одећу, помогне колико може. Обећали су му и 6.900 динара краткорочне помоћи.

- **Пијем 12 врста лекова а немам ни динара - каже Стево.** - Тумарам по Радовању, некад бих некоме рекао шта сам био и шта сам имао, али помислим: „Кога то интересује“. А, помислиће и да не говорим истину. Онда се ућутим, склупчам под исцепани јорган и помислим на њиве, празну кућу, пуну трпезу, кулене, салаше и реку. Често сањам Уну. Ето, зато плачем.

Антрфиле : ДИРЉИВ СУСПРЕТ

- КАД је од мог друга сазнала да не могу назад, у Хрватску, мајка је једне ноћи дошла у Радовање да ме види. Била је са мном три дана, само ме гледала и ћутала. И отац је долазио. Сад ми је жао што смо штошта пропустили да кажемо један другом.

Печеница

- За Божић сам од добре комшинице, којој сам помогао у пољу, добио печеницу. Не памтим када сам пре тога појео парче меса. У фрижидеру код другог комшије оставио сам и један комад за Ускрс!

PRESS CLIPPING

Уторак 27.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СПОМЕНИК ПОЈАЧАВА ТРАУМУ

Данас, Датум : 26.3.2012, Страна : 4

Београд- Коалиција удружења избеглица оцењује да је откривање споменика жртвама рата и браниоцима отаџбине од 1990. до 1999. године, на Савском тргу у Београду, додатно продубило разлике међу грађанима и појачало трауму код родитеља и родбине жртава.

Група незадовољних грађана није у суботу дозволила градоначелнику Београда Драгану Ђиласу и представницима војске и полиције да положи венце на новоотворен споменик. Удружење је Ђиласу поставило и питање „зашто се спомен обиљежје открива у време предизборне кампање? Бета

МУКЕ ПОВРАТНИКА НАДОМАК УРОШЕВЦА

Правда, Датум : 26.3.2012, Страна : 7

КОСОВО И МЕТОХИЈА

УРОШЕВАЦ - У селу Бабљак код Урошевца до јуна 1999. године у 60 домаћинстава живело је више од 300 Срба. Први који су се вратили 2004. године затекли су рушевине и пустош. Обновљено је 56 кућа. Од тридесеторо повратника, данас је остало 10 породица.

- Имали смо проблема, све куће су биле демолиране, били смо опљачкани. Ми овде седимо, малтене пркосимо сами себи, јер сваки дан може да ти се деси чудо - каже Србољуб Николић. Својим присуством, кажу, штите и земљу оних суседа који се још нису вратили.

- У Бабљаку Срби су власници преко 300 хектара земље, док Албанци поседују свега 20 хектара. Нико нема намеру да прода земљу - каже мештанин Рајко Денић. Стари Урошевчани кажу да би, када би постојала жеља код косовских власти да се ситуација нормализује, све било другачије. Помно прате све договоре између Београда и Приштине који директно могу да утичу на њих и њихов опстанак.

ТРАНСПАРЕНТ

Политика, Датум : 27.3.2012, Страна : А22

Поводом текста „Избегличка деца”, „Политика”, 22. марта
Жељко Љ. Крстић, Социолог

Да бисмо дошли до што реалнијег профила нашег просечног милитантног „фудбалског навијача” требало би најпре ослободити породицу као јединог и највећег кривца. Пресудну улогу у настанку милитантних навијачких група имају: урбани, миграцијски и образовни фактори. На урбаном плану, уочено је да удаљеност од градског језгра може да буде од утицаја на агресивност навијачке групе.

Наиме, наш навијач је често ратоборнији уколико је по месту становања удаљенији од престонице. Такође, и у самом Београду уочена је разлика тако да један број ових навијача који воде порекло из избегличких породица живи у београдским приградским насељима. У складу с тим, може се лако уочити да један број фудбалских навијача потиче из избегличких породица које су за време „Олује” избегле из Хрватске или Босне (Сарајева). Други миграцијски талас је наступио након НАТО бомбардовања, кад су се многе прогнане породице доселиле у Београд.

Као илустрацију, помињем натпис на огромном транспаренту на једној утакмици домаћег фудбалског првенства: „Протеран на силу све вас подсећам вратићу се једном то предосећам”.

PRESS CLIPPING

Четвртак 29.03.2012. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОМОЋ ОД 117.000 €

Вечерње Новости – Србија, Датум : 29.3.2012, Страна : 19

НЕМАЧКА ХУМАНИТАРНА ОРГАНИЗАЦИЈА „ХЕЛП“ ПОМАЖЕ ГРАД НА ИБРУ

КРАЉЕВО - Кроз пројект „Подршка одрживом локалном развоју за смањење сиромаштва и економског оснаживања“, који уз одобрење немачке владе спроводи тамошња хуманитарна организација „Хелп“, током наредне две године, помоћ од 2.400 евра за запошљавање, или унапређење постојећег посла, добиће 35 Краљевчана. Укупна вредност овог пројекта износи 117.000 евра, од којих је локална самоуправа обезбедила 42.000, а остатак „Хелп“.

Уговор о партнерству за реализацију пројекта јуче су потписали Љубиша Симовић, градоначелник Краљева, и Милена Јеленковић, шеф канцеларије немачких хуманитараца у граду на Ибру, која каже да је њихов циљ стварање могућности за ново запошљавање или очување постојећих радних места - унапређењем конкурентности и побољшањем пословне инфраструктуре.

- Средства су намењена искључиво за набавку материјала и опреме, а предвиђена је и стручна обука - прецизира Милена Јеленковић.

- **Исте пројекте, укупне вредности 1,7 милиона евра, „Хелп“ спроводи у још 14 општина у Србији, а посебно смо поносни што је минуле деценије управо у Краљеву омогућио отварање 420 нових радних места, уз учешће у изградњи 60 станова и пет монтажних кућа за интерно расељене и локално социјално угрожено становништво.**

ОБНОВА СРПСКИХ КУЋА У ХРВАТСКОЈ

Политика, Датум : 28.3.2012, Страна : А22

Какве уговорне обавезе у Хрватској прихватају избеглице из ове државе и какве их санкције очекују ако не испуне задужења

Никола Перенчевић, избеглица из Клубучака код Сиска, сада држављанин Србије са пребивалиштем у Баваништу код Ковина, недавно је добио коверат из Сиска, који му је као дипломатску пошту уручила српска полиција. А у коверту чак четири пресуде. Општински суд у Сиску, по тужби Републике Хрватске, налаже туженом, поменутом Перенчевићу, да тужитељици на име накнаде штете плати износ од 324.272 куне (око 43.000 евра).

Перенчевићу је тужитељица (држава Хрватска)новила његову у рату оштећену кућу у Клубучаку, за њега и његових пет чланова породице. Тужени је са тужитељицом претходно склопио уговор о обнови којим се обавезао да ће се уселити у кућу и у истој пребивати најмање десет година.

Међутим, туженик је кућу продао пре истека рока од десет година, сматрајући да му је тужитељица кућуновила као компензацију за његова материјална добра, која је годинама тешко стицао, а онда су иста уништена у рату намерно – минирањем (1991).

Суд није имао разумевања за тужеников став и наложио му је да државу обештети за онолики износ колика је цена коштања обновљеног објекта. Перенчевић је уложио жалбу и навео да је за минирање његове куће одговорна тужитељица; да се због разлога несигурности није вратио у РХ; да, иако је био радник Железаре Сисак, није добио никакву пензију; а пошто се не може ни запослити, био је присиљен да прода обновљену кућу у родном селу да би преживео у Србији.

Жупанијски суд у Сиску, као другостепени, одбио је жалбу туженика као неосновану и потврдио првостепену пресуду. Успут речено, Перенчевић је обновљену кућу у Клобучаку продао за упола мању цену од цене коштања. Оваквих и сличних пресуда хрватски судови су већ донели сијасет.

Брачном пару Јови и Милицы Жигић, из Пакраца, који су своју кућу напустили још 1991, па преко Србије 1994. иселили у Аустралију где и данас живе, обновљена је кућа. Пошто се нису вратили у року од 30 дана, држава их је тужила ради исплате, а општински суд у Дарувару пресудио да су дужни држави Хрватској око 32.700 евра.

У уговору о обнови куће Стеве Лазића из Пакраца наведено је да се кућа може продати и пре истека рока од десет година, али уз сагласност надлежног министарства. Лазић је тако и поступио и надлежном министарству поднео захтев за продају, образложивши да је стар и болестан и да мора живети с ћерком и њеном породицом у Србији, а да би, ако добије сагласност, од добијеног новца себи и својој породици решио стамбени проблем. Уследио је допис надлежне службе из Дарувара да у року од 30 дана врати средства (око 47.000 евра)!

И Ранко Црнобрња из Старе Криваје код Ђуловца добио је око 13.300 евра за поправку у рату оштећене куће, али он је паре уложио у обнову куће његове покојне сестре која им је била погоднија за живот. Суд је, међутим, пресудио да је Црнобрња дужан да исплати држави сав новац.

Вратимо се поново Николи Перенчевићу који је, уз пресуду за враћање средстава Републици Хрватској, добио и кривичну пресуду – шест месеци затвора. И то, због кривичног дела преваре – јер је у захтеву за обнову куће у Клобучаку навео да ће се заједно са члановима своје породице вратити и најмање десет година пребивати у обновљеном објекту, иако ни он ни чланови његове породице нису имали стварну намеру повратка, већ је објекат супротно преузетим уговорним обавезама продао.

Перенчевића и све остале интересује како ће Хрватска од њих наплатити ове трошкове. Према досадашњој пракси, држава Хрватска тражи да се дужницима, хрватским пензионерима, стави забрана на трећину пензије, а осталима тражи наплату од продаје некретнина (земља и куће) на подручју Хрватске, на јавној дражби. А затворска казна против Перенчевића се извршава по правилима европских конвенција, међудржавних уговора и домаћег законодавства. Сви који су се обратили „Веритасу” сматрају да им је држава Хрватска била дужна да обнови у рату оштећене куће као компензацију за уништена имања, која су по правилу вишеструко прелазила вредност обновљеног објекта.

На њихову жалост, и на жалост многих других избеглих Срба из Хрватске, с формално-правног становишта хрватски судови су у праву јер се позивају на уговорне обавезе. Што се тиче кривичне одговорности за кривично дело преваре, сматрам да изречене казне за то дело, поред поврата средстава уложених у обнову, немају никаквог разумног оправдања и да је у питању државна одмазда.

А све је то заједно, укључујући кривичне, грађанске и извршне поступке, на трагу наставка етничког чишћења, само перфиднијим методама од оних ратних.

Саво Штрбац**Информационо-документациони центар „Веритас”